

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.11.2003
KOM(2003) 723 endelig

2003/0282 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om batterier og akkumulatorer og brugte batterier og akkumulatorer

[SEK(2003)1343]

(forelagt af Kommissionen)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	4
1.1.	Markedet for batterier og akkumulatorer	4
1.2.	EU's lovgivning om batterier og akkumulatorer	5
2.	Politiske overvejelser og målsætninger	6
3.	Miljømæssige overvejelser	8
3.1.	Materialer, der benyttes i batterier og akkumulatorer	8
3.2.	Endelig bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer	12
3.3.	Tilbageførsel af metaller, der benyttes i batterier, til det økonomiske kredsløb	14
4.	Overvejelser i relation til det indre marked	14
5.	Politiske foranstaltninger, der indgår i forslaget	15
5.1.	Indsamling af alle brugte batterier og akkumulatorer	16
5.2.	Genvinding af alle brugte batterier og akkumulatorer	17
6.	Økonomiske overvejelser	18
6.1.	Omkostninger ved indsamling og genvinding	18
6.2.	Fordele ved indsamling og genvinding	21
7.	Nærheds- og proportionalitetsprincippet	22
8.	Handelsaspekter	23
9.	Retsgrundlag	23
	BILAG	24
	BILAG I: Resumé af forslagens indhold	24
	BILAG II: Resumé af den udvidede konsekvensanalyse	28
	Kapitel I Formål, anvendelsesområde og definitioner	34
	Kapitel II Produktkrav	36
	Kapitel III Markedsføring	37
	Kapitel IV Indsamling	37
	Kapitel V Behandling og genvinding	40
	Kapitel VI Almindelige bestemmelser om indsamling, behandling og genvinding	42

Kapitel VII Forbrugeroplysning	44
Kapitel VIII Mærkningskrav	45
Kapitel IX Afsluttende bestemmelser	45
BILAG I	49
BILAG II	51

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

1.1. Markedet for batterier og akkumulatorer

Batterier og akkumulatorer er en vigtig energikilde i samfundet. De indgår i en bred vifte af produkter og apparater til privat og erhvervsmæssig brug. Verdensmarkedet for batterier er siden 1989 vokset med ca. 9 % på årsbasis udtrykt i værdi, i takt med at der er udviklet et stigende antal nye produkter inden for forbrugerelektronik. Værdimæssigt ser det ud til, at den nuværende udviklingstendens har toppet. Den globale efterspørgsel efter batterier og akkumulatorer ventes at stige med 5 % årligt over de næste fem år.¹

Batterier kan inddeles efter brugere, teknologier og visse egenskaber, f.eks. om de kan genoplades, og hvor store de er.² Markedet for batterier og akkumulatorer kan groft inddeles i to hovedgrupper: i) sektoren for "bærbare batterier", hvor batterierne normalt vejer mindre end 1 kg, og ii) sektoren for "industri- og bilbatterier", hvor batterierne normalt vejer mere end 1 kg.

De tre vigtigste typer af bærbare batterier og akkumulatorer er:

- standardbatterier og -akkumulatorer, der ikke kan genoplades (navnlig brunstensbatterier og alkali-mangan-batterier³)
- knapceller (navnlig zink-luft-, sølvoxid-, manganoxid- og lithiumbatterier)⁴, der ikke er genopladelige
- genopladelige batterier og akkumulatorer (navnlig nikkel-cadmium-, nikkel-metalhydrid- og lithium-ion-batterier og forseglede bly-syre-batterier).⁵

I 2002 blev der solgt 158 270 t bærbare batterier og akkumulatorer inden for de femten EU-lande. Bærbare engangsbatterier tegnede sig med 72 % for den største andel af markedet for bærbare batterier i 2002. De genopladelige batterier tegnede sig for 28 % af markedet for bærbare batterier i 2002.⁶

Bilbatterier og -akkumulatorer består som regel af bly-syre-batterier, der leverer strøm til startmotorer, lygter og tændingsanlæg i motorkøretøjer. Markedet for bilbatterier kan inddeles i markedet for

¹ Freedonia-gruppens rapport, "World Batteries", udgivet i oktober 2002. Den europæiske brancheforening, EPBA, skønner, at batterimarkedet vil vokse med 1 % årligt udtrykt i ton.

² "Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive", Bio Intelligence, juli 2003.

³ Standardbatterier bruges hovedsagelig i ure, bærbart musikudstyr, lommelygter, legetøj og kameraer.

⁴ Knapceller er små runde batterier eller akkumulatorer, hvor diameteren er større end højden. De bruges i specialudstyr såsom høreapparater, armbåndsure og mindre bærbart udstyr.

⁵ Bærbare genopladelige batterier bruges hovedsagelig i trådløse telefoner og mobiltelefoner, elektrisk håndværktøj, nødbelysning, bærbare computere og husholdningsapparater.

⁶ Læs mere herom på EPBA's hjemmeside: <http://www.epba-europe.org/>.

originaludstyr – batterier, der sælges sammen med nye biler – og eftermarkedet, som omfatter batterier, der sælges på tankstationer og bilværksteder uafhængigt af udstyret. I 2001 blev der solgt ca. 58 mio. enheder i samtlige femten EU-lande. Hvis det antages, at hver enhed i gennemsnit vejer 15 kg, svarede det i 2001 til 870 000 t. Hele markedet for bilbatterier ventes at vokse med 1,4 % årligt indtil 2006.⁷

Industriebatterier og -akkumulatorer benyttes til industrielle formål, f.eks. til standbysystemer eller trækraft i applikationer på tele- og jernbaneområdet. I 2002 blev der solgt 189 490 t industriebatterier og -akkumulatorer inden for de femten EU-lande. Størstedelen af markedet for industriebatterier udgøres af bly-syre-batterier og -akkumulatorer (96 %) og en mindre del af industrielle nikkel-cadmium-batterier (NiCd) (2 %), der anvendes i enten fly- eller jernbane/transitsystemer.⁸ Industrielle NiCd-batterier og -akkumulatorer benyttes også til fremdrift af el-køretøjer.

1.2. EU's lovgivning om batterier og akkumulatorer

EU's nuværende regler om batterier og akkumulatorer findes i Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer,⁹ som ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF.¹⁰ Direktivet omfatter kun batterier og akkumulatorer, der indeholder mere end 0,0005 vægtprocent kviksølv, 0,025 vægtprocent cadmium og 0,4 vægtprocent bly.

Målet er at tilnærme medlemsstaternes love om genvinding og kontrolleret bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer ved:

- at forbyde markedsføring af batterier og akkumulatorer med over 0,0005 vægtprocent kviksølv med virkning fra 1. januar 2000
- at kræve, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til særskilt indsamling af de batterier og akkumulatorer, der er omfattet af direktivet
- at kræve, at medlemsstaterne udarbejder fireårige programmer for bl.a. at mindske tungmetalindholdet i batterier og gradvis nedbringe mængden af batterier i fast husholdningsaffald.

Dette direktiv blev suppleret ved Kommissionens direktiv 93/86/EØF,¹¹ hvori der stilles krav om mærkning af de batterier og akkumulatorer, der er omfattet af direktiv 91/157/EØF, så det fremgår, at de skal indsamles særskilt, og at de indeholder tungmetaller.

Direktiv 91/157/EØF foreskriver ikke, at der skal benyttes målbare og verificerbare metoder til forhindring af ukontrolleret bortskaffelse af batterier og akkumulatorer i miljøet. Det har resulteret i, at

⁷ Læs mere herom på EUROBAT's hjemmeside: <http://www.eurobat.org/>.

⁸ De resterende 2 % omfatter NiMH-batterier og andre batterityper.

⁹ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38.

¹⁰ EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1, om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer.

¹¹ EFT L 264 af 23.10.1993, s. 51, om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer.

der anvendes forskellige strategier, og at indsamlingseffektiviteten for brugte batterier og akkumulatorer generelt set er beskeden inden for EU. Mange batterier og akkumulatorer ender derfor stadig på lossepladser eller forbrændingsanlæg i stedet for at blive indsamlet og genvundet. Til illustration gik 72 155 af de 158 270 t bærbare batterier og akkumulatorer, der blev solgt i de femten EU-lande i 2002, (svarende til 45,5 % af salget) til endelig bortskaffelse (affaldsdeponering eller forbrænding).¹²

2. POLITISKE OVERVEJELSER OG MÅLSÆTNINGER

EU's affaldshierarki viser, hvordan affaldsbehandlingen prioriteres. Forebyggelse af affald rangerer højest, efterfulgt af genanvendelse, energiudnyttelse og til sidst bortskaffelse. I Kommissionens meddelelse om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering gives der således førsteprioritet til affaldsforebyggelse. Herefter følger genanvendelse og nyttiggørelse og til sidst ansvarlig bortskaffelse af affald. I sin resolution af 24. februar 1997 om en EF-strategi for affaldshåndtering erklærede Rådet sig desuden overbevist om, at en rationel affaldspolitik bør prioritere forebyggelse af affald højest set i relation til en mindske af affaldsproduktionen og affaldets skadelige egenskaber.¹³

Hoveddrivkraften bag dette forslag er Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram, hvori der fastsættes overordnede miljømæssige målsætninger og prioriterede indsatsområder for de næste ti år regnet fra den 22. juli 2002.¹⁴ På området bæredygtig udnyttelse og forvaltning af naturressourcerne og affald opstilles der fire specifikke målsætninger i miljøhandlingsprogrammet, heriblandt: *"en væsentlig reduktion i de mængder af affald, der skal bortskaffes, og i produktionen af farligt affald, idet der undgås en forøgelse af emissioner til luft, vand og jord"* og *"fremme af genbrug og for den resterende affaldsproduktions vedkommende bør affaldets farlighed reduceres, og det bør indebære mindst mulig risiko; nyttiggørelse og navnlig genvinding bør foretrækkes; mængden af affald til bortskaffelse bør minimeres, og bortskaffelsen bør ske på en betryggende måde (...)"*.¹⁵

Det bestemmes i sjette miljøhandlingsprogram, at disse målsætninger bl.a. skal søges virkeliggjort gennem udvikling eller revision af lovgivningen om batterier.¹⁶

Forslaget bygger også på målsætningerne i det nuværende batteridirektiv, nemlig at gennemføre en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om nyttiggørelse og kontrolleret bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer, der indeholder bly, kviksølv og cadmium.¹⁷

Et af de vigtigste mål på miljøområdet er desuden overordnet set at sikre en bedre affaldshåndtering såvel inden for EU som på internationalt plan. På det globale topmøde om bæredygtig udvikling (Johannesburg 2002) blev der vedtaget en gennemførelsesplan, som bygger på Agenda 21, og som

¹² "Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive", Bio Intelligence, juli 2003.

¹³ EFT C 76 af 11.3.1997, s. 1.

¹⁴ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

¹⁵ Jf. artikel 8, stk. 1, tredje og fjerde led, i sjette miljøhandlingsprogram.

¹⁶ Jf. artikel 8, stk. 2, nr. iv), i sjette miljøhandlingsprogram.

¹⁷ Jf. artikel 1 i direktiv 91/157/EØF.

opfordrer til yderligere tiltag for at ”forebygge og minimere affaldsmængden og styrke genbrug, genanvendelse og anvendelse af miljøvenlige alternative materialer, med inddragelse af regeringsmyndigheder og alle berørte parter, for at reducere miljøskadevirkningerne mest muligt og udnytte ressourcerne mere effektivt”.¹⁸

Foranstaltninger for at få affaldet tilbage i det økonomiske kredsløb (”lukke materialekredsløbet”), dvs. nyttiggøre affaldet, anses i Kommissionens meddelelse, ”På vej mod en temastrategi for affaldsforebyggelse og genanvendelse”,¹⁹ for et vigtigt element i en overordnet tilgang til ressourceforvaltningen.

Der er i dette forslag også taget hensyn til målsætningerne i Kommissionens nylige meddelelse om integreret produktpolitik.²⁰ Sigtet med denne meddelelse er ”at nedbringe miljøpåvirkning fra produkter over hele deres livscyklus, og hvor det er muligt, benytte en markedsstyret fremgangsmåde, hvor der tages hensyn til konkurrenceaspekter”.

Herudover er der anstillet en række yderligere politiske overvejelser med grundlag i andre EU-retsakter, der også sigter mod at forbedre håndteringen af specifikke affaldsstrømme, heriblandt direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer (ELV-direktivet)²¹, direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-direktivet)²² og direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS-direktivet).²³

Det fremgår udtrykkeligt af WEEE-direktivet, at direktiv 91/157/EØF bør revideres hurtigst muligt.²⁴

Hvad anvendelsesområdet angår gælder RoHS-direktivet ikke for batterier. Batterier, der er indbygget i elektrisk og elektronisk udstyr, skal dog indsamles sammen med udstyret i henhold til WEEE-direktivet, så snart dette udstyr bliver til affald. Batteriproducenterne påtager sig ansvaret for den videre behandling, når batteriet er fjernet fra det indsamlede udstyr. Det samme gælder for batterier, der er indbygget i udrangerede køretøjer. Disse batterier indsamles i overensstemmelse med kravene i ELV-direktivet. Endvidere bestemmes det i artikel 4, stk. 2, litra a), i ELV-direktivet, at kviksølv, bly, hexavalent chrom og cadmium i køretøjer skal erstattes af andre stoffer efter den 1. juli 2003.²⁵ Dette direktiv gælder både for bly-syre-batterier til motorkøretøjer og nikkel-cadmium-batterier til elektriske køretøjer. Fællesskabets lovgiver har imidlertid opstillet en liste over undtagelser fra dette krav om substituering i direktivets bilag II. Anvendelsen af bly i bilbatterier blev undtaget uden tidsbegrænsning. Fællesskabslovgiver anmodede samtidig Kommissionen om som et prioritetsspørgsmål at undersøge mulighederne for at erstatte cadmium i de nikkel-cadmium-batterier,

¹⁸ http://www.johannesburgsummit.org/html/documents/summit_docs/2309_planfinal.htm - navnlig pkt. 21.

¹⁹ Meddelelse fra Kommissionen - ”På vej mod en temastrategi for affaldsforebyggelse og genanvendelse”, af 27.5.2003, KOM(2003) 301, endelig.

²⁰ Meddelelse fra Kommissionen - ”Integreret produktpolitik”, KOM(2003) 302, endelig, af 18.6.2003.

²¹ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

²² EFT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

²³ EFT L 37 af 13.2.2003, s. 19.

²⁴ Betragtning 11.

²⁵ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

der anvendes i elektriske køretøjer. Det fremgår af Kommissionens beslutning 2002/525/EF om ændring af bilag II til ELV-direktivet,²⁶ at cadmium i batterier til elektriske køretøjer undtages indtil den 31. december 2005. Artikel 2, stk. 2, i Kommissionens beslutning 2002/525/EF har imidlertid følgende ordlyd: *“I forbindelse med den overordnede miljøvurdering, der allerede er i gang, fortsætter Kommissionen sin analyse af, hvorledes cadmium gradvis kan erstattes, på baggrund af behovet for fortsat at have elektriske køretøjer til rådighed. Kommissionen afslutter og offentliggør resultaterne senest den 31. december 2004, og kan, hvis analysens resultater berettiger dertil, fremsætte forslag om forlængelse af fristen, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/53/EF”*.

På linje med de ovennævnte politiske overvejelser sigter forslaget mod en væsentlig reduktion af den mængde brugte batterier, der sendes til bortskaffelse, og mod at få mest muligt affald tilbage i det økonomiske kredsløb. Hensigten er at opstille verificerbare og sammenlignelige målsætninger for indsamling og genvinding for at kunne overvåge, hvilke fremskridt der gøres inden for EU. I lyset af de nuværende forskelle mellem medlemsstaterne skal forslaget også gøre det muligt at sikre, at det indre marked fungerer korrekt, og undgå handelshindringer og fordrejning og begrænsning af konkurrencen inden for EU.

Som led i EU's bestræbelser for at forbedre og forenkle lovgivningen²⁷ indebærer forslaget, at direktiv 91/157/EØF, 91/101/EF og 93/86/EØF ophæves og erstattes af en enkelt retsakt.

3. MILJØMÆSSIGE OVERVEJELSER

Hvert år markedsføres der omkring 800 000 t bilbatterier, 190 000 t industribatterier og 160 000 t bærbare batterier inden for EU. Batterier og akkumulatorer er ikke til væsentlig gene for miljøet, så længe de benyttes eller opbevares i hjemmet. Men før eller siden bliver de til affald og risikerer at den mængde affald, der sendes til endelig bortskaffelse inden for EU.

Formålet med de planlagte foranstaltninger er at imødegå de risici, som skyldes skadelige egenskaber ved de materialer, der anvendes i batterier, og dannelse af luftemissioner og forurenende restprodukter fra forbrænding samt at håndtere de risici, som er forbundet med deponering af batterier på lossepladserne. Som påpeget af Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (SCTEE) mangler der metoder til vurdering af langtidsrisici ved nedsivning fra lossepladser. De planlagte foranstaltninger sigter desuden mod at reducere ressourceforbruget ved at føre de metaller, der benyttes i batterier, tilbage til det økonomiske kredsløb.

3.1. Materialer, der benyttes i batterier og akkumulatorer

De miljømæssige problemer i forbindelse med batterier og akkumulatorer skyldes først og fremmest de materialer, de indeholder. De største miljømæssige konsekvenser opstår i produktions- og affaldshåndteringsfasen.

²⁶ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 81.

²⁷ Jf. Kommissionens meddelelse KOM(2002) 275, endelig, af 6.6.2002: ”Styreformer i EU: Bedre lovgivning”.

I Kommissionens beslutning 2000/532/EF²⁸ skelnes der mellem to kategorier af batterier: ufarlige og farlige batterier. Farlige batterier er blybatterier, nikkel-cadmium-batterier og batterier, der indeholder kviksølv. Kviksølv, visse cadmiumforbindelser og bly klassificeres også i Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer.²⁹

- **Kviksølv:** Kviksølv er kendt for en række dokumenterede alvorlige skadevirkninger på menneskers sundhed og på miljøet. Kviksølv og kviksølvforbindelser er meget giftige, navnlig for nervesystemer, der ikke er færdigudviklet.³⁰

I direktiv 67/548/EØF klassificeres kviksølv som følger:

- T; R 23 - Giftig ved indånding
- R33 - Kan ophobes i kroppen efter gentagen brug
- N; R50-53 - Miljøfarlig / Meget giftig for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet.

Organiske og uorganiske kviksølvforbindelse klassificeres generelt som følger:

- T+; R26/27/28 - Meget giftig ved indånding, ved hudkontakt og ved indtagelse
- R33 - Kan ophobes i kroppen efter gentagen brug³¹
- N; R50-53 - Miljøfarlig / Meget giftig for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet.

Siden 1990 er forbruget af kviksølv i primærbatterier som følge af de restriktioner for brugen af kviksølv i batterier, der blev indført i direktiv 91/157/EØF, faldet markant inden for EU. Restriktionerne trådte i kraft den 1. januar 2000. Knapceller er dog ikke omfattet heraf. Størsteparten af de aktuelle kviksølvemissioner fra batterier inden for EU stammer fra kviksølv-knapceller til særlige anvendelser.³²

²⁸ Kommissionens beslutning af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald, EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3.

²⁹ EFT L 196 af 16.8.1967, s. 1.

³⁰ Jf. "Global Mercury Assessment, United Nations Environmental Programme, Chemicals", Geneve, Schweiz, december 2002.

³¹ Uorganisk kviksølv omdannes i vandmiljøet til methyلكviksølv i bundsedimenterne. Methyلكviksølv ophobes nemt i levende organismer og koncentrerer i fødekæden gennem fisk. Methyلكviksølv har kroniske virkninger og beskadiger hjernen.

³² "Emission Inventory Guidebook", december 2000.

Ti trods for restriktionerne for brugen af kviksølv i batterier og akkumulatorer sælges der stadig kviksølvbatterier, som er produceret, før restriktionerne trådte i kraft. Det tyske sikkerhedsorgan, GRS, har eksempelvis oplyst, at tyske standardbatterier og -akkumulatorer i gennemsnit indeholdt ca. 200-300 ppm kviksølv i 1998 og 100 ppm i 2002, men ventes at indeholde under 20 ppm i 2005. I 2001 anslog man, at forbrugerne lå inde med seks ton kviksølvbatterier og -akkumulatorer, eftersom det kun er ca. 10 % af alle solgte knapceller med kviksølvindhold, der returneres.³³ Den europæiske batterigenvindingsforening (EBRA) mener, at der vil gå mindst ti år, før forbrugerne har skilt sig af med alle ældre kviksølvbatterier. Da der ikke er markedsført primærbatterier, der indeholder over 5 ppm kviksølv, siden 2000, skønner EBRA, at de brugte batterier først vil være ude af affaldsstrømmen i 2010.

- **Cadmium:** Cadmium (Cd) er et giftigt og kræftfremkaldende stof. Det Internationale Kræftforskningscenter (IARC) har peget på Cd som et velkendt humant carcinogen. Epidemiologiske undersøgelser af Cd-eksponerede arbejdstagere har vist en overhyppighed af lungekræft. Ud over kræft kan cadmium også forårsage nyresvigt. Knogleskader og sygdomme i blodsystemet er også forekommet ved høje eksponeringsniveauer. Der er påvist omfattende toksiske effekter på organer hos dyr.³⁴

I direktiv 67/548/EØF klassificeres cadmiumforbindelser generelt som følger:

- Xn; R20/21/22 - Farlig ved indånding, ved hudkontakt og ved indtagelse
- N; R50-53 - Meget giftig for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet.

På grundlag af den risikovurdering, der er foretaget i henhold til forordning 793/93/EØF³⁵, foreslås der følgende klassificering af cadmium og cadmiumoxid i den 29. tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 67/548/EØF:

- T; R48/23/25 - Giftig: alvorlig sundhedsfare ved længere tids påvirkning ved indånding og indtagelse
- T+; R26 - Meget giftig ved indånding
- Carc. Cat. 2, R45 – Kan fremkalde kræft, kategori 2³⁶

³³ Jf. Bundeskartellamts pressemeddelelse af 5. juni 2002, <http://www.umweltbundesamt.de/uba-info-presse-e/presse-informationen-e/p5602e.htm+mercury+batteries+Germany+2002&hl=fr&ie=UTF-8>.

³⁴ Jf. "Risk Assessment, Cadmium oxide / Cadmium metal"; endeligt udkast, juli 2003 http://ecb.jrc.it/php-pgm/open_file.php?ITEM=Draft_RAR&CASNO=7440439&FICHIER=/DOCUMENTS/Existing-Chemicals/RISK_ASSESSMENT/DRAFT/R303_0307_env_hh.pdf

og

"Results of the 2nd SCOPE Environmental Cadmium workshop", Universitetet i Gent, Belgien, september 2003 <http://www.icsu-scope.org/cdmeeting/2003meeting/cdindex.htm>

³⁵ EFT L 224 af 3.9.1993, s. 34.

- Muta. Cat.3, R68 - Mutagen, kategori 3³⁷ / Mulighed for varig skade på helbred
- Repr. Cat.3, R62-63 - Reproduktionstoksisk, kategori 3³⁸ / Mulighed for skade på forplantningsevnen og mulighed for skade på barnet under graviditeten
- N; R50-53 - Miljøfarlig / Meget giftig for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet.

Ser man på det typiske metalindhold i de bestanddele, der indgår i fast husholdningsaffald, er det batterier, der har den højeste koncentration af cadmium.³⁹ EU's samlede forbrug af cadmium ligger på 2 638 t, fordelt på 75,2 % til NiCd-batterier, 14,9 % til farvestoffer, 5 % til stabilisatorer og 5 % til legeringer og coating.⁴⁰

Af den samlede mængde cadmium, der anvendes i batterier, bruges 75-80 % i bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer og resten i industrielle NiCd-batterier og -akkumulatorer. Bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer indeholder i gennemsnit 13 vægtprocent cadmium, mens industrielle NiCd-batterier og -akkumulatorer indeholder 8 vægtprocent.

- **Bly:** Bly er i visse koncentrationer giftigt for mennesker. Vedvarende eller akut overeksponering for bly kan resultere i alvorlige og kumulative sundhedsproblemer. Bly påvirker de centrale organer samt centralnervesystemet og kredsløbssystemet. Blyeksponering er farligst for mindre børn, fordi de har lettere ved at optage bly end voksne og er mere udsatte for skadevirkninger. Bly kan især i de sidste tre måneder af graviditeten trænge gennem moderkagen og påvirke det ufødte barn. Bly kan øve skade på økosystemet og bl.a. påvirke havdyrs vækst og produktivitet og forgifte fisk.⁴¹

I Rådets direktiv 67/548/EØF klassificeres blyforbindelser generelt som følger:

- Repr. Cat.1, R61 - Reproduktionstoksisk, kategori 1⁴² / Kan skade barnet under graviditeten
- Repr. Cat.3, R62 - Reproduktionstoksisk, kategori 3⁴³ / Mulighed for skade på forplantningsevnen

³⁶ Stof, der bør betragtes som kræftfremkaldende for mennesker.

³⁷ Stof, der kan være skadeligt for mennesker som følge af eventuelle mutagene effekter.

³⁸ Stof, der kan skade menneskers forplantningsevne / stof, der kan være skadeligt for mennesker som følge af eventuelle udviklingstoksiske effekter.

³⁹ "Targeted Risk Assessment (TRAR) on the use of cadmium oxide in batteries", udkast til slutrapport, maj 2003, s. 67. Det fremgår af denne rapport, at det endelige bidrag til det samlede cadmiumindhold afhænger af de forskellige affaldsbestanddeles vægtmæssige fordeling.

⁴⁰ "TRAR on the use of cadmium oxide in batteries", udkast til slutrapport, maj 2003, s. 28.

⁴¹ Jf. rapporten, "Risks to Health and the Environment related to the Use of Lead in Products"; TNO-rapport STB-01-39 (endelig) <http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/legislation/markrestr/studies/lead.pdf>.

⁴² Stof, der er kendt for at forårsage udviklingstoksicitet hos mennesker.

⁴³ Stof, der kan være skadeligt for mennesker som følge af eventuelle udviklingstoksiske effekter.

- Xn; R20/22 - Farlig ved indånding og ved indtagelse
- R33 - Kan ophobes i kroppen efter gentagen brug
- N; R50-53 - Miljøfarlig / Meget giftig for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet.

Størstedelen af det bly, der anvendes i batterier og akkumulatorer, findes i bly-syre-batterier og -akkumulatorer til motorkøretøjer. Ifølge de foreliggende oplysninger blev ca. 73 % af den globale produktion af bly anvendt til dette formål i 1997.⁴⁴

3.2. Endelig bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer

To tredjedele af Europas samlede strøm af fast husholdningsaffald ender stadig på lossepladserne. Inden for EU er der imidlertid et klart skel mellem de lande, der deponerer deres affald, og de lande, der ikke gør det. Valget afhænger af faktorer som traditionel praksis og befolkningens accept og af, om der findes arealer til placering af lossepladser. Tiltrædelsesstaterne deponerer typisk over 90 % og i mange tilfælde næsten 100 % af deres husholdningsaffald.⁴⁵ De lovlige lossepladser fyldes efterhånden op. Tungmetaller og toksiner siver ned i grundvandet og jorden. Det er også foruroligende, at der findes et ukendt, men utvivlsomt meget stort antal ulovlige lossepladser i de kommende 25 EU-lande, hvor vi ikke har noget overblik over risikoen.⁴⁶ Direktiv 1999/31/EF om deponering af affald sigter mod at mindske både mængden og giftigheden af det deponerede affald og opstille standarder for udformning og drift af bestående og nye deponeringsanlæg.⁴⁷ Den vigtigste alternative bortskaffelsesmetode, forbrænding, frembringer også toksiner og tungmetaller. I direktiv 2000/76/EF om forbrænding af affald opstilles der emissionsstandarder for både nye og eksisterende anlæg.⁴⁸ Forbrændingsanlæg skal forsynes med filtre for at undgå, at der sendes toksiner og tungmetaller ud i luften. De brugte filtre kan sammen med en fjerdedel af affaldets oprindelige vægt (restprodukter fra forbrændingen) deponeres, udledes til vandmiljøet eller luften eller genanvendes i byggematerialer mv.

Ved forbrænding af batterier samles der metaller såsom cadmium, kviksølv, zink, bly, nikkel, lithium og mangan i bund- og flyveaske. Forbrænding af batterier øger derfor udledningen af tungmetaller til luften og forringer kvaliteten af flyve- og bundaske (restprodukter fra forbrændingen). Størsteparten af alle brugte batterier og akkumulatorer bortskaffes ved deponering. Det anslås, at 75 % af alle brugte batterier, der bortskaffes, ender på lossepladserne. Det største miljømæssige problem ved deponering af batterier er, at der dannes perkolat, som kan frigives til miljøet.⁴⁹ Lithiumbatterier er særlig farlige, fordi de kan eksplodere.

⁴⁴ Jf. "Lead Industry Profile at the on-line lead fact book", Icon 2001, <http://www.ldaint.org/factbook/factbookch3.htm>.

⁴⁵ Det Europæiske Miljøagentur, "Environmental Signals 2002".

⁴⁶ "EU sætter fokus på affaldshåndteringen", Europa-Kommissionen, GD for Miljø, august 1999.

⁴⁷ EFT L 182 af 1.7.1999, s. 1.

⁴⁸ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁴⁹ Perkolat opstår ved, at der udskilles væske fra affaldet, når det presses sammen under sin egen vægt, eller der fyldes mere affald ovenpå ("primær nedsivning"), og ved at der trænger vand ned gennem lossepladsen ("sekundær

Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (SCTEE)⁵⁰ er i øjeblikket ved at gennemgå udkastet til en rapport med titlen ”Cadmium (oxide) as used in batteries”,⁵¹ som indeholder en målrettet vurdering af de miljømæssige risici i forbindelse med bortskaffelse af cadmiumbatterier. Beregningerne i denne rapport viser, at der ved forbrænding af bærbare nikkel-cadmium-batterier udledes mellem 323 og 1 617 kg cadmium til luften og mellem 35 og 176 kg cadmium til vandmiljøet hvert år. De samlede emissioner af cadmium som følge af deponering af bærbare nikkel-cadmium-batterier er beregnet til mellem 131 og 655 kg årligt.⁵²

Det anslås, at 2 044 t bærbare NiCd-batterier i 2002 blev bortskaffet sammen med husholdningsaffald inden for EU.⁵³ Slutbrugerne ligger imidlertid inde med en betydelig mængde batterier og akkumulatorer (også brugte), der opbevares i mange år, før de smides væk (”hamstrede batterier”). På EU-plan anslås det, at husholdningerne har hamstret 37 % af samtlige bærbare batterier og akkumulatorer.⁵⁴ Industrien mener, at denne hamstringseffekt måske er endnu mere udtalt for bærbare NiCd-batterier. Som det er nu, risikerer disse batterier og akkumulatorer at ende sammen med husholdningsaffald, når slutbrugeren beslutter at skaffe sig af med dem på sædvanlig vis. I rapporten hedder det: *”Hvis det ikke lykkes at foretage en effektiv indsamling af NiCd-batterier, må det forventes, at indholdet af cadmium i strømmen af husholdningsaffald vil stige i fremtiden. Vurderingen af den potentielle stignings betydning for de fremtidige emissioner gjaldt kun for forbrænding af husholdningsaffald. Det var ikke muligt at bedømme, hvilken betydning en fremtidig ændring af husholdningsaffaldets sammensætning vil få for sammensætningen af perkolatet på lossepladserne, da der i øjeblikket mangler den nødvendige viden og metodologi”*.⁵⁵

Det er Kommissionens opfattelse, at de planlagte foranstaltninger vil gøre det muligt at imødegå de risici, der ifølge denne rapport er forbundet med brugen af cadmium i batterier.

nedsivning”). Dette vand kan stamme fra nedbør, overrisling, grundvand eller perkolat, der recirkuleres gennem lossepladsen.

⁵⁰ SCTEE vil underrette Europa-Kommissionen om rapportens overordnede videnskabelige kvalitet.

⁵¹ ”Targeted Risk Assessment Report (TRAR)”, udkast til slutrapport, maj 2003, udarbejdet af Belgien inden for rammerne af forordning nr. 793/93/EØF.

⁵² Jf. TRAR, endelig slutrapport fra maj 2003, s. 133. Beregningerne bygger på følgende antagelser: at bærbare NiCd-batterier tegner sig for 10-50 % af det samlede cadmiumindhold i husholdningsaffald, at det samlede cadmiumindhold i husholdningsaffald i tørvægt svarer til 10 g/t, og at 24,4 % af alle brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier sendes til forbrænding og 75,6 % til deponering.

⁵³ ”Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive”, Bio Intelligence, 2003.

⁵⁴ ”Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive”, Bio Intelligence, 2003.

⁵⁵ TRAR, endeligt udkast, maj 2003, s. 7. Det fremgår desuden af rapporten, at der også mangler metodologier til vurdering af visse konsekvenser: *”der er hverken foretaget en kvantificering af de forsinkede cadmiumemissioner ved genbrug af restprodukter fra forbrændingen eller af effekten af den ventede fremtidige forøgelse af cadmiumindholdet i bund- og flyveaske på mulighederne for at genbruge disse restprodukter”* (side 6), og *”forureningen af grundvandsmagasinerne som følge af nedsivning fra lossepladser er ikke kvantificeret i denne rapport, da der ikke er fastlagt retningslinjer for, hvordan disse beregninger bør foretages”* (side 7).

3.3 Tilbageførsel af metaller, der benyttes i batterier, til det økonomiske kredsløb

På nuværende tidspunkt bortskaffes mange af de brugte batterier, der indsamles, i stedet for at blive genvundet.⁵⁶ Ifølge oplysninger fra Bio Intelligence, blev der i 2002 indsamlet 22 361 t bærbar primærbatterier, hvoraf 19 643 t blev sendt videre til et genvindingsanlæg.⁵⁷ For bærbar genopladelige batteriers vedkommende blev hele den indsamlede mængde (4 862 t) afleveret til et genvindingsanlæg. EBRA har oplyst, at 10 710 t bærbar primærbatterier og 4 657 t bærbar genopladelige batterier blev genvundet i 2002.⁵⁸

Hvis man ser på ressourceforvaltningen, betragtes batterier som en kilde til sekundære råmaterialer.⁵⁹ Nikkel, kobolt og sølv er nogle af de værdifulde metaller, der vil kunne nyttiggøres.

Systemet vil desuden kunne opfange en række andre stoffer, heriblandt forskellige syrer, salte og plast, som også findes i batterier, og lede dem væk fra affaldsstrømmen til særlige anlæg, der er udstyret med henblik på behandling af batteriaffald.

Det kommer miljøet til gode, når der i stedet for jomfruelige metaller anvendes genvundne metaller til fremstilling af batterier, fordi det reducerer energiforbruget og forureningen i forbindelse med udvindingen af det jomfruelige materiale. Hvis der eksempelvis anvendes genvundet cadmium og nikkel, kræves der henholdsvis 46 og 75 % mindre primærenergi, end der kræves til udvinding og raffinering af det jomfruelige metal.⁶⁰ For zink ligger forholdet mellem den energi, der kræves til genvinding, og den energi, der kræves til udvinding fra primære ressourcer, på 2,2 til 8.⁶¹ Disse tal kan have en særlig betydning, fordi den primære produktion af metaller er kilde til ca. 10 % af den globale CO₂-udledning.

4. OVERVEJELSER I RELATION TIL DET INDRE MARKED

Dette forslag skal også medvirke til, at det indre marked fungerer efter hensigten, og derigennem sikre de frie varebevægelser og bidrage til skabelsen af et indre marked for genvinding af indsamlede batterier.

EU's nuværende lovgivning om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer, (direktiv 91/157/EØF) bygger på traktatens artikel 95 (tidligere artikel 100 A), der sigter mod at harmonisere

⁵⁶ I Det Forenede Kongerige bortskaffes indsamlede industrielle NiCd-batterier eksempelvis ved deponering (jf. "Analysis of the Environmental Impacts and Financial Costs of a Possible New Directive on Batteries", ERM 2000). I Sverige ender alle alkali-mangan- og brunstensbatterier på lossepladsen, efter at de er indsamlet. I Tyskland deponeres ca. 30 % af de bærbar batterier, der indsamles særskilt.

⁵⁷ "Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive", Bio Intelligence, 2003.

⁵⁸ Læs mere herom på: <http://www.ebrarecycling.org/ArticlesPDF/pressreleases/EBRApressrelease4-6.pdf>

⁵⁹ Til sammenligning indeholder en zinkåre 15 % zink, hvorimod batterier indeholder 20 %.

⁶⁰ "Life Cycle Inventory of Recycling Portable Nickel-Cadmium Batteries", Rydh, C.J., Karlström, M. (2002), Resources, Conservation and Recycling, nr. 34, s. 289-309.

⁶¹ "Metaller, materialflöden i samhället", Naturwardsverket, rapport 4506, s. 27.

den nationale lovgivning med henblik på at oprette det indre marked. I praksis er der imidlertid stor forskel på de nationale love, der gennemfører direktiv 91/157/EØF.

Forskelle i nationale regler om f.eks. markedsføringsbegrænsninger eller mærkningskrav virker generelt hindrende for samhandelen og kan indvirke negativt på det indre markeds funktion. Industrien har ofte peget på sådanne konsekvenser, som skyldes, at medlemsstaterne har implementeret direktiv 91/157/EØF forskelligt. Disse eventuelle hindringer for den frie udveksling af varer mellem medlemsstaterne bør derfor undgås ved hjælp af lovgivning på EU-plan.

Et andet problem er, at de nationale indsamlings- og genvindingsordninger ikke er lige omfattende. Til eksempel har nogle medlemsstater valgt at indsamle og genvinde alle batterier og akkumulatorer, mens der i andre medlemsstater kun er tale om de batterier og akkumulatorer, der er omfattet af direktiv 91/157/EØF. Indsamlingsraten varierer også betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Da disse forskellige ordninger kan påvirke det indre marked i negativ retning og fordreje konkurrencen, er det vigtigt at skabe lige vilkår inden for hele EU. Medlemsstaterne vil ganske vist stadig kunne tilrettelægge deres egne indsamlings- og genvindingsordninger, men forslaget kræver, at medlemsstaterne udvider anvendelsesområdet for disse ordninger, så de omfatter alle batterier og akkumulatorer, der markedsføres.

Behandling af store mængder batterier og akkumulatorer resulterer i stordriftsfordele, der gør det mere effektivt at genvinde batterier. De små medlemsstater kan have vanskeligt ved at indsamle batterier nok til at kunne genvinde dem på en økonomisk rentabel måde inden for landets grænser. De er derfor afhængige af andre medlemsstaters batteriindsamling for at kunne drive deres egne genvindingsanlæg tilstrækkelig effektivt. Det understreger behovet for et EU-dækkende system, der sikrer, at det indre marked fungerer korrekt. Det vil desuden også være nødvendigt at præcisere de miljømæssige målsætninger og de krav, der stilles til markedsaktørerne i forbindelse med håndteringen af brugte batterier og akkumulatorer, hvis det indre marked skal fungere efter hensigten.

5. POLITISKE FORANSTALTNINGER, DER INDGÅR I FORSLAGET

Forslaget indeholder en række politiske foranstaltninger, der skal sikre, at ingen brugte batterier og akkumulatorer sendes til endelig bortskaffelse (deponering og forbrænding), og at medlemsstaterne indfører miljøvenlige affaldshåndteringsmetoder, der gør det muligt at opnå en effektiv indsamling og genvinding af brugte batterier og et velfungerende indre marked. Der foreslås en række supplerende foranstaltninger for batterier, som indeholder kviksølv, cadmium og bly, eftersom disse batterier betragtes som farligt affald og derfor kræver yderligere risikohåndteringsforanstaltninger.

Kommissionen gennemgik under udarbejdelsen af dette forslag en række forskellige politiske foranstaltninger, der blev underkastet en udvidet konsekvensanalyse.⁶² Denne konsekvensanalyse blev

⁶² Ifølge Kommissionens meddelelse om konsekvensanalyse skal konsekvensanalyser benyttes til identificering af mulige positive og negative virkninger af foreslåede politiske foranstaltninger, hvorved der skabes grobund for at foretage kvalificerede politiske vurderinger af forslaget og for at afveje for og imod med henblik på indsatsen for at nå konkurrerende målsætninger. Konsekvensanalysen skal gennemføres i overensstemmelse med ”princippet om

primært baseret på en undersøgelse foretaget af en uafhængig konsulent⁶³, en høring af de interesserede parter og rapporten om den målrettede risikovurdering af brugen af cadmium (cadmiumoxid) i batterier.⁶⁴

5.1. Indsamling af alle brugte batterier og akkumulatorer

For bærbare batterier og akkumulatorer er den nuværende indsamlingsrate ikke særlig høj. En af hovedårsagerne er sandsynligvis, at forbrugerne har meget vanskeligt ved at skelne mellem de batterier og akkumulatorer, der er omfattet af de nuværende direktiver (batterier, der indeholder visse mængder af kviksølv, cadmium og bly), og andre batterier (f.eks. standardbatterier). Det ser også ud til, at omkostningerne ved en indsamlings- og bortskaffelsesordning, der kun omfatter en mindre procentdel af samtlige bærbare batterier og akkumulatorer, set i forhold til stordrifts- og synergifordele udgør en væsentlig hindring. Den generelle holdning er derfor, at en indsamlingsordning, der gælder for alle batterier, også vil øge indsamlingsraten for batterier og akkumulatorer, der indeholder kviksølv, cadmium og bly.

Erfaringerne med direktiv 91/157/EØF har vist, at bærbare batterier og akkumulatorer indsamles mest effektivt fra husholdningerne, hvis man indfører en ordning, hvor alle batterier indsamles.⁶⁵ Derfor er det vigtigt, at medlemsstaterne anspores til at iværksætte effektive ordninger for indsamling af alle bærbare batterier og akkumulatorer, ved at der opstilles et mindstemål for indsamlingen på EU-plan.

Forslaget fastsætter et enkelt mindstemål for indsamling af alle brugte bærbare batterier og akkumulatorer for at sikre høje og ensartede indsamlingsniveauer i de forskellige medlemsstater. Det vil også gøre det muligt at indføre overvågning på EU-plan. Det foreslås, at målet angives i gram pr. indbygger. I WEEE-direktivet beregnes indsamlingsmålet på samme måde.⁶⁶

Sammenlignet med brugte bærbare batterier og akkumulatorer er der mindre fare for, at brugte industri- og bilbatterier og -akkumulatorer bortskaffes i miljøet, fordi de er store og anvendes i erhvervsmæssigt øjemed. Disse batteriers og akkumulatorers økonomiske værdi har desuden bevirket, at der i henhold til den aktuelle industrielle praksis allerede er opnået en indsamlingsfrekvens på næsten 100 %. Det skønnes derfor ikke nødvendigt at vedtage særlige indsamlingsmål for disse batterier og akkumulatorer. Forslaget indeholder i stedet et lovkrav om, at producenterne skal tage disse batterier retur. Forslaget stiller også krav om, at bilbatterier og -akkumulatorer indsamles særskilt, såfremt disse batterier ikke indsamles allerede som led i ordningerne under direktiv 2000/53/EF.

proportionelle analyser”, hvilket betyder, at analysen vil være mere tilbundsående, jo større potentielle virkninger forslaget vil have (KOM(2002) 276, endelig).

⁶³ “Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive”, Bio Intelligence, 2003.

⁶⁴ “TRAR on the use of cadmium oxide in batteries”, udkast til endelig rapport, maj 2003.

⁶⁵ Det er grunden til, at mange medlemsstater (Østrig, Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Belgien og Sverige) allerede er gået fra en ordning, hvor der kun indsamles bestemte batterier, (som krævet i direktiv 91/157/EØF) til en ordning, hvor alle batterier indsamles. Siden 1997 har EPBA i sin totrinsplan (“Two Steps Towards a Better Environment”, EPBA, november 1997) opfordret til, at der indføres en ordning for indsamling af alle batterier.

⁶⁶ Aktørerne gjorde opmærksom på, at det årlige salg af batterier ikke kan lægges til grund, fordi batterier har en lang levetid (op til 15 år), og forbrugerne har en tendens til at hamstre (de beholder ofte batterierne, selv om de ikke bruger dem længere). Denne beregningsmetode foretrækkes af EPBA.

Af hensyn til miljøet er det særlig vigtigt, at farligt affald holdes ude fra affaldsstrømmen. Det foreslås derfor, at der indføres forbud mod deponering og forbrænding af industri- og bilbatterier. Det drejer sig hovedsageligt om bly-syre- og nikkel-cadmium-batterier. Et forbud for bærbare nikkel-cadmium-batterier vil formentlig være vanskeligt at håndhæve. Det foreslås derfor, at der opstilles et supplerende indsamlingsmål for disse batterier. Det er planen, at dette mål skal fastsættes til 80 % af den samlede mængde brugte bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer, der frembringes hvert år. Det svarer til den mængde bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer, der indsamles og bortskaffes sammen med husholdningsaffald.

Medlemsstaterne vil derfor skulle kontrollere, hvor store mængder af bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer der findes i fast husholdningsaffald, og informere Kommissionen herom. Kommissionen vil ud fra disse oplysninger og den seneste videnskabelige og tekniske udvikling med jævne mellemrum bedømme de særlige miljørisici, der er forbundet med brugen af cadmium i batterier og akkumulatorer.

5.2. Genvinding af alle brugte batterier og akkumulatorer

Direktiv 91/157/EØF opstiller intet krav om genvinding af brugte batterier og akkumulatorer. Denne opgave overlades til medlemsstaterne, forudsat at de overholder reglerne for det indre marked. Direktivet tilskynder dog medlemsstaterne til at fremme forskning i genvindingsmetoder og giver dem mulighed for at indføre foranstaltninger, f.eks. i form af økonomiske virkemidler, med henblik på at fremme genvinding.⁶⁷

Genvinding af batterier og akkumulatorer vil kunne sikre, at de ikke sendes til deponering eller forbrænding, efter at de er indsamlet, og er derfor nødvendig for at lukke materialekredsløbet. Det vil også bidrage til at bevare værdifulde naturressourcer i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 174. I betragtning af de mange tusind ton metaller, der benyttes til fremstilling af batterier og akkumulatorer, vil en høj genvindingsrate udgøre et væsentligt bidrag til bevaringen af værdifulde naturressourcer.

Det foreslås derfor, at der indføres et princip om, at alle indsamlede batterier og akkumulatorer skal behandles med henblik på genvinding. I undtagelsestilfælde kan visse batterier og akkumulatorer dog være uegnede til genvinding, f.eks. hvis de er blevet beskadiget i forbindelse med indsamlingen. Det fremgår derfor af forslaget, at op til 10 % af de indsamlede batterier kan undtages fra reglen om, at alle indsamlede batterier skal behandles med henblik på genvinding.

Af miljømæssige årsager er det endvidere vigtigt, at det bly og den cadmium, der findes i bly-syre- og nikkel-cadmium-batterier, reelt genvindes, når disse batterier og akkumulatorer modtages på genvindingsanlægget. Omkring 70 % af den samlede bly- og cadmiumproduktion går til fremstilling af batterier. Det vil derfor resultere i væsentlige ressourcebesparelser, hvis disse batterier genvindes. Det foreslås derfor, at der fastsættes et mindstemål for genvindingseffektiviteten i forbindelse med disse batterier.

⁶⁷ Jf. artikel 6, fjerde led, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 91/157/EF som ændret.

Set i et miljøperspektiv tyder livscyklusanalyser på, at den optimale genvindingsrate for NiCd-batterier og -akkumulatorer typisk ligger på næsten 100 %.⁶⁸ Undersøgelser har vist, at det er energieffektivt at genvinde NiCd-batterier, selv om der ikke findes et behandlingsanlæg i nærheden.⁶⁹ Ser man bort fra batteriets brugsfase, benyttes 65 % af den primære energi i forbindelse med fremstilling af batteriet, mens 32 % går til fremstilling af råmaterialet. Genvinding af cadmium og nikkel kræver henholdsvis 46 og 75 % mindre primærenergi end udvinding og raffinering af det jomfruelige metal. Det er forholdsvis enkelt at genvinde cadmium, nikkel, jern og andre batterimaterialer, hvilket betyder, at det rent faktisk er muligt at genvinde alle (99,9 %) materialer i et NiCd-batteri. Den cadmium, der genvindes, kan benyttes til fremstilling af nye batterier og akkumulatorer eller andre produkter.

Med hensyn til nikkel-cadmium-batterier foreslås det derfor, at genvindingseffektiviteten fastsættes til den samlede mængde cadmium og mindst 75 % af gennemsnitsvægten af nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer.⁷⁰ For bly-syre-batterier og -akkumulatorer findes der allerede velfungerende genvindingsordninger som led i den aktuelle industrielle praksis. Disse batterier og akkumulatorer indeholder primært bly, som er let at genvinde. Livscyklusanalyser af bly-syre-batterier og -akkumulatorer tyder på, at disse batterier og akkumulatorer resulterer i færre negative miljøvirkninger i løbet af deres livscyklus, hvis der anvendes en større mængde genvundet bly i dem.⁷¹ For disse batterier og akkumulatorer foreslås det, at genvindingseffektiviteten fastsættes til den samlede mængde bly og mindst 65 % af gennemsnitsvægten af de materialer, de indeholder.⁷²

For andre batterier og akkumulatorer foreslås der en genvindingseffektivitet på 55 % af gennemsnitsvægten.

6. ØKONOMISKE OVERVEJELSER

6.1. Omkostninger ved indsamling og genvinding

Indsamlings- og genvindingsomkostninger omfatter omkostninger til sortering, komprimering, oplagring, levering til genvindingsanlægget og genvinding.

Der er stor forskel på medlemsstaternes omkostninger til indsamling og genvinding af bærbare batterier og akkumulatorer afhængig af, hvordan de tilrettelægger deres indsamlingsordninger. Det er vanskeligt at sammenligne omkostningerne til de forskellige ordninger. Det er dog klart, at de specifikke

⁶⁸ "Rechargeable Battery Management and Recycling: A Green Design Educational Module", Rebecca Lankey og Francis McMichael, 1999.

⁶⁹ "Life Cycle Assessment of Recycling Portable Nickel-Cadmium Batteries", Carl Johan Rydh og Magnus Karlström, 2002.

⁷⁰ Det er ifølge Bio Intelligence den procentdel af materialerne i NiCd-batterier, der kan genvindes (jf. "Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive", Bio Intelligence, juli 2003, s. 59). EBRA's forslag sigter mod genvinding af mindst 70 vægtprocent for nikkel-cadmium-batterier. Ser man på industriel praksis, anslås det, at op til 80 % af gennemsnitsvægten af industrielle NiCd-batterier genvindes.

⁷¹ "Environmental assessment of vanadium redox and lead-acid batteries for stationary energy storage", C.J. Rydh, Journal of Power Sources, 80 (1999), 21-29.

⁷² Se det debatoplæg af 25. april 2003, som EBRA fremlagde i forbindelse med høringen af de berørte aktører.

indsamlingsomkostninger (EUR/t) er lavere for ordninger, hvor alle batterier indsamles, end for indsamlingsordninger, der kun gælder for visse typer bærbare batterier og akkumulatorer, og at indsamlingsraterne er højere.

Ifølge oplysninger fra den europæiske brancheforening for bærbare batterier (EPBA) ligger indsamlings- og transportomkostningerne i de medlemsstater, der har iværksat effektive indsamlingsordninger for alle bærbare batterier og akkumulatorer, relativt stabilt på 300-550 EUR/t. Stordriftsfordele har betydet, at genvindingsomkostningerne er faldet i takt med, at der indsamles stadig flere batterier og akkumulatorer. Den frie konkurrence på genvindingsmarkedet og genvindingen af bærbare batterier og akkumulatorer med mindre kviksølv i konventionelle genvindingsanlæg har også medvirket til at sænke genvindingsomkostningerne. Ifølge EPBA ligger de gennemsnitlige omkostninger til genvinding af bærbare batterier og akkumulatorer på mellem 400 og 900 EUR/t.

Nye erfaringer i visse medlemsstater har vist, at man kan øge indsamlingsraterne blot ved at optimere den måde, indsamlingsordningerne forvaltes på, f.eks. ved at placere indsamlingsstederne mere hensigtsmæssigt og holde borgerne bedre orienteret. Det er sket, uden at de specifikke indsamlingsomkostninger er steget tilsvarende. Der er heller ikke nogen direkte sammenhæng mellem omkostningerne og indsamlingsraten, hvilket fremgår af den kendsgerning, at de to nationale indsamlingsordninger, hvor indsamlingsraterne er højest (UFB i Østrig og BEBAT i Belgien), har de højeste og laveste indsamlingsomkostninger pr. ton.⁷³

Hvis der som foreslået i direktivet indføres indsamlings- og genvindingspligt for bærbare batterier og akkumulatorer på EU-niveau, vil det påvirke omkostningerne på to måder. For det første vil omkostningerne pr. ton formentlig stige, hvis EU's obligatoriske indsamlingsmål skal opfyldes. For det andet må det forventes, at omkostningerne til de eksisterende indsamlingsordninger falder, efterhånden som der opnås en bedre forvaltning og tilrettelæggelse af indsamlingsordningerne, og forbrugerne bliver mere bevidste.

Den mest omkostningseffektive indsamlingsrate for alle bærbare batterier ligger på 160-200 g pr. indbygger årligt. De samlede omkostninger til indsamling, sortering og genvinding anslås ud fra denne indsamlingsrate til mellem 1 386 og 1 846 EUR/t.⁷⁴ De samlede ekstraomkostninger, der vil være forbundet med at gå fra indsamling og genvinding af visse typer batterier og akkumulatorer (som krævet i direktiv 91/157/EØF) til indsamling og genvinding af alle batterier og akkumulatorer, kan herefter anslås til mellem 70 og 92 mio. EUR årligt.⁷⁵

Det bemærkes, at dette skøn er forholdsvis højt sat.⁷⁶ Det forventes, at indsamlingen og behandlingen af stadig flere batterier og akkumulatorer vil resultere i stordriftsfordele, navnlig i forbindelse med dedikerede genvindingsordninger, samtidig med at der opnås væsentlige omkostningsbesparelser.

⁷³ I 2002 indsamlede Østrig 44 % af den samlede mængde, der var solgt samme år, for 1 115 EUR/t, mens Belgien indsamlede 59 % af den mængde, der var solgt, for 3 765 EUR/t.

⁷⁴ Jf. "Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive", Bio Intelligence 2003, s. 133, baseret på et "højomkostningsscenario" med et genvindingsmål på mindst 90 %.

⁷⁵ Hvis det antages, at der skal indsamles yderligere 50 000 t bærbare batterier for at opnå en indsamlingsrate på 160-200 gram pr. indbygger.

⁷⁶ Jf. EPBA (juli 2003), der har anslået, at det vil koste 43 mio. EUR årligt at indsamle 40 000 t.

Erfaringer med eksisterende indsamlingsordninger har også vist, at ordningerne kan forbedres, uden at det resulterer i større omkostningsstigninger.

Hertil kommer, at gennemførelsen af WEEE-direktivet vil sætte mere skub i indsamlingen af de bærbare batterier og akkumulatorer, der findes i elektrisk og elektronisk udstyr. Industrien skønner, at 90 % af alle bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer er indbygget i elektrisk og elektronisk udstyr. Det betyder, at medlemsstaterne med en beskeden stigning i marginalomkostningerne pr. ton indsamlede batterier vil kunne opnå højere indsamlingsrater, end de nuværende nationale indsamlingsvirksomheder har opnået, fordi nogle af omkostningerne vil gå til gennemførelsen af de indsamlingsordninger, der er omfattet af WEEE-direktivet.

Erfaringer fra Belgien, Tyskland og Nederlandene tyder ikke på, at højere salgspriser på batterier og akkumulatorer har nogen effekt på batteriforbruget. Hvis alle de omkostninger, der er forbundet med at opnå de foreslåede indsamlings- og genvindingsrater for brugte bærbare batterier, væltes over på forbrugerne, vil det medføre en årlige ekstraomkostning pr. husholdning på mellem 1 og 2 EUR.

Indtægterne fra salget af genvundet bly fra brugte bilbatterier og -akkumulatorer beløb sig i tidsrummet fra 1995 til 1999 til 265-350 EUR/t. Sammenlignet med de samlede omkostninger til indsamling og genvinding af disse batterier, der udgør mellem 270 og 350 EUR pr. ton, varierer nettoomkostningerne/-indtægterne mellem -77 og +93 EUR pr. ton.⁷⁷

Nettoomkostningerne til indsamling og genvinding af industrielle NiCd-batterier og -akkumulatorer ligger i gennemsnit på mellem 0 og 300 EUR pr. ton.⁷⁸ Omkostningerne afhænger primært af, hvilket genvindingsanlæg der benyttes, hvor stor en andel af metallet der genvindes, og hvor høje markedspriserne er på metalskrot. Ifølge industrien har producenterne allerede indregnet genvindingsomkostningerne ved disse batterier og akkumulatorer i den pris, forbrugerne skal betale. Obligatoriske genvindingsmål vil derfor ikke påvirke producenternes konkurrenceevne. Genvindingsbranchen har oplyst, at omkostningerne til genvinding af NiCd-batterier og -akkumulatorer måske vil kunne begrænses i fremtiden, navnlig hvis genvindingsraten for nikkel øges med 10-15 %.

Under disse omstændigheder er det ikke sandsynligt, at de yderligere omkostninger, som branchen påføres i forbindelse med opfyldelsen af de indsamlingspligter og genvindingsmål, der fastsættes i dette forslag, vil få større betydning for den generelle omkostningsstruktur.

Det foreslåede forbud mod endelig bortskaffelse af brugte motor- og industribatterier og -akkumulatorer ventes heller ikke at få større økonomiske konsekvenser. Da genvindingen af bly-syre-batterier og -akkumulatorer i almindelighed resulterer i økonomiske nettofordele, vil forbuddet mod deponering og forbrænding eliminere omkostningerne til bortskaffelse af brugte bly-syre-batterier på lossepladser, som anslås til 120 EUR/t. For industrielle NiCd-batterier og -akkumulatorer vil forbuddet

⁷⁷ "Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive", Bio Intelligence, 2003.
⁷⁸ Jf. "Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive", Bio Intelligence 2003.
Bio Intelligence's slutrapport fra juli 2003.

mod deponering og forbrænding kunne føre til yderligere omkostninger/indtægter på mellem -120 og +180 EUR pr. ton.⁷⁹

6.2. Fordele ved indsamling og genvinding

Hvad de økonomiske fordele angår vil man ved at indsamle og genvinde alle brugte batterier og akkumulatorer på EU-markedet kunne:

- begrænse omkostningerne til de råmaterialer, der anvendes i batterier og akkumulatorer, ved at jomfruelige materialer erstattes af genvundne materialer
- begrænse omkostningerne til bortskaffelse og navnlig til deponering, fordi færre brugte batterier og akkumulatorer vil blive deponeret eller brændt, og flere vil blive genvundet. Omkostningerne til endelig bortskaffelse anslås til 120 EUR/t. Hvis det antages, at den foreslåede indsamlingsrate resulterer i, at der indsamles yderligere 50 000 t bærbare batterier, vil der kunne spares 6 mio. EUR i bortskaffelsesomkostninger.
- begrænse genvindingsomkostningerne som følge af højere indsamlingsrater, stordriftsfordele mv.
- undgå eksterne omkostninger. De eksterne omkostninger er omkostninger i form af negative miljøvirkninger, som ikke indregnes i produktets pris og normalt betales af samfundet i form af oprensningsomkostninger, miljøforringelse eller sundhedsmæssige skader. Da det er vanskeligt at kvantificere og beregne den pengemæssige værdi af de eksterne omkostninger, som de planlagte foranstaltninger gør det muligt at undgå, må beskrivelsen af fordelene begrænses til følgende:
 - Man undgår eksterne omkostninger ved at bruge ressourcer fra brugte batterier og akkumulatorer, der ellers ville blive sendt til endelig bortskaffelse. De metaller, der findes i batterier og akkumulatorer, fjernes fra affaldsstrømmen og genvindes. Andre stoffer i batterier såsom syrer, salte og plast fjernes også fra affaldsstrømmen.
 - Man undgår potentiel luft- og vandforurening og eksterne omkostninger i forbindelse med de negative miljøvirkninger, der skyldes forbrænding og deponering af brugte batterier og akkumulatorer. Disse miljøvirkninger afhænger af en lang række faktorer, bl.a. hvor strenge de lovfæstede standarder er, hvorvidt de overholdes i praksis, hvor affaldsbehandlingsanlægget er placeret osv. Visse stoffer i batterier og akkumulatorer vil også kunne forurene aske fra forbrændingsanlæg, som ellers kunne have været brugt som byggemateriale. Der er meget stor risiko for, at der sker en betydelig eksponering af mennesker og miljø.

⁷⁹

Hvis man sammenligner nettoomkostningerne til genvinding på 0-300 EUR pr. ton med deponeringsomkostningerne på 120 EUR pr. ton, jf. også "Impact Assessment on Selected Policy Options for Revision of the Battery Directive", Bio Intelligence 2003. Bio Intelligence's slutrapport fra juli 2003.

7. NÆRHEDS- OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Miljøbeskyttelsesforanstaltninger og foranstaltninger med konsekvenser for det indre marked henhører både under EU's og medlemsstaternes kompetence. I overensstemmelse med nærhedsprincippet handler EU kun,⁸⁰ hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlingens omfang, bedre kan gennemføres på EU-plan. Ifølge proportionalitetsprincippet må EU kun handle i det omfang, det er nødvendigt for at nå de pågældende mål.⁸¹

Der er af følgende grunde taget hensyn til nærheds- og proportionalitetsprincippet i dette forslag:

- Den forurening, der opstår ved håndtering af brugte batterier og akkumulatorer, er af grænseoverskridende art. Det gælder navnlig for forurening af luft og vand som følge af bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer på lossepladser eller forbrændingsanlæg.
- Divergerende nationale regler, bl.a. om mærkningskrav, kan skabe problemer for det indre markeds funktion i form af handelshindringer og konkurrenceforvridning. EU bør fastsætte produktkrav, der gør det muligt for det frie marked at fungere korrekt og sikrer fri bevægelighed for brugte batterier og akkumulatorer medlemsstaterne imellem.
- Forslaget indeholder lovkrav om en harmoniseret EU-strategi for indsamling og genvinding af brugte batterier og akkumulatorer, men giver samtidig også medlemsstaterne mulighed for selv at vælge de nationale foranstaltninger (f.eks. frivillige aftaler), de finder bedst egnede til at opfylde forslagets formål.
- Medlemsstaterne er nødt til at tage hensyn til nationale, regionale og lokale forhold, når de tilrettelægger de indsamlings-, behandlings- og finansieringsordninger, de skal anvende i forbindelse med håndteringen af brugte batterier og akkumulatorer. Forslaget er tilstrækkelig fleksibelt til, at de kan gøre det.
- Forslaget fokuserer udelukkende på de nøgleaktiviteter, der kræves for at opfylde dets formål, nemlig definitioner, markedsføringsbegrænsninger, indsamlings- og genvindingskrav, mærkningsforpligtelser, dataindsamling, indberetningsforpligtelser og forbrugeroplysning. Disse aktiviteter skal sikre, at der skabes et lukket kredsløb, som omfatter alle brugte batterier og akkumulatorer. Tanken om at udfase brugen af cadmium i batterier og akkumulatorer har ganske vist også været fremme, men den udvidede konsekvensanalyse har vist, at de foreslåede særlige foranstaltninger i den givne situation må anses for en mere hensigtsmæssig løsning. Retsaktens form (et nyt direktiv) betyder, at medlemsstaterne får flere muligheder for at føre direktivets målsætninger ud i livet, samtidig med at de overholder EF-traktatens regler og navnlig reglerne for det indre marked og for konkurrencen.

⁸⁰ Dette princip gælder kun for områder, der ikke hører ind under EU's enekompetence.

⁸¹ Jf. EF-traktatens artikel 5.

8. HANDELSASPEKTER

Det foreslåede direktiv skal anvendes uden forskel på alle typer batterier og akkumulatorer på EU-markedet, uanset hvor de er fremstillet. De planlagte foranstaltninger er nødvendige for at opfylde direktivets formål.

Alle foranstaltninger i dette direktiv er desuden udformet med henblik på at opfylde de internationale krav og påvirke handelen mindst muligt. Der er i fuldt omfang taget hensyn til EU's forpligtelser i henhold til WTO-aftalen og til ønsket om at undgå unødvendige handelshindringer.

Inden for rammerne af EU's nuværende regler og programmer bør der om fornødent tages højde for, at tiltrædelseslande, kandidatlande og udviklingslande tilbydes den faglige bistand, der er nødvendig for, at de kan overholde bestemmelserne i det foreslåede direktiv, så de sikres (fortsat) adgang til EU-markedet.

9. RETSGRUNDLAG

Hensigten med forslaget er både at beskytte miljøet og at harmonisere de nationale regler om batterier og akkumulatorer. Det bygger derfor både på artikel 95 og artikel 175 i EF-traktaten. Disse to artikler i traktaten fastsætter forskellige betingelser for medlemsstaternes ret til at opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger. Det er derfor nødvendigt at præcisere retsgrundlaget for de enkelte dele af forslaget.

Det forekommer hensigtsmæssigt at harmonisere medlemsstaternes lovgivning med hensyn til produktkrav (f.eks. et forbud mod kviksølv og krav om mærkning) på grundlag af EF-traktatens artikel 95. Dette retsgrundlag er korrekt, fordi forskelle mellem medlemsstaternes regler for produktkrav vil kunne genere samhandelen og fordreje konkurrencen inden for EU og dermed få direkte konsekvenser for det indre marked og for den måde, det fungerer på.

På den anden side virker det mere hensigtsmæssigt at basere de harmoniseringsforanstaltninger, der skal forebygge eller mindske frembringelsen af brugte batterier og akkumulatorer og forebygge eller mindske de negative miljøvirkninger af de metaller, der indgår i dem, på EF-traktatens artikel 175. Disse foranstaltninger, der har til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau på miljøområdet, må ikke forhindre medlemsstaterne i at vedtage strengere foranstaltninger inden for deres eget land.

BILAG

BILAG I: RESUMÉ AF FORSLAGETS INDHOLD

Artikel 1 beskriver formålet med det foreslåede direktiv.

Artikel 2 beskriver direktivets anvendelsesområde. Direktivet omfatter alle typer batterier og akkumulatorer, der markedsføres, uanset hvilke materialer de indeholder, eller hvad de anvendes til.

I **artikel 3** defineres nogle af de begreber, der anvendes i direktivet.

I **artikel 4** gentages det krav om erstatning af tungmetallet kviksølv, der også indgik i direktiv 98/101/EF.

Artikel 5 bestemmer, at medlemsstaterne skal tilskynde producenterne til at forbedre de overordnede miljøpræstationer for batterier og akkumulatorer i hele deres livscyklus i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om integreret produktpolitik.⁸²

Artikel 6 pålægger medlemsstaterne at føre kontrol med de mængder af brugte bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer, der bortskaffes sammen med fast husholdningsaffald. Kommissionen skal fastsætte nærmere regler for dette overvågningskrav i overensstemmelse med udvalgsproceduren.

Artikel 7 bestemmer, at batterier og akkumulatorer, der opfylder kravene i direktivet, i henhold til reglerne for det indre marked frit kan markedsføres, og pålægger medlemsstaterne at forbyde batterier, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, eller at trække dem tilbage fra markedet.

Artikel 8 indeholder bestemmelser om indsamling af brugte batterier og akkumulatorer med henblik på at undgå, at de sendes til endelig bortskaffelse. Medlemsstaterne skal oprette ordninger, som sikrer, at alle batterier og akkumulatorer indsamles til genvinding, og på den måde indføre et system baseret på et lukket kredsløb for alle batterier.

Artikel 9 stiller krav om, at medlemsstaterne sikrer, at der oprettes effektive ordninger for indsamling af alle batterier. Det største problem i forbindelse med etableringen af effektive indsamlingsordninger er at motivere forbrugerne til at returnere deres brugte bærbare batterier og akkumulatorer via indsamlingsordninger. Af hensyn til nærhedsprincippet stilles der imidlertid kun generelle krav til indsamlingsordningerne, bl.a. at forbrugerne skal kunne returnere bærbare batterier og akkumulatorer gratis. Forslaget forpligter producenterne til at tage industribatterier og -akkumulatorer retur. Brugte bilbatterier og -akkumulatorer kan også indsamles som led i de ordninger, der er oprettet i henhold til direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer. Medlemsstaterne skal ved etableringen af disse

⁸² KOM(2003) 302, endelig, af 18.6.2003.

ordninger sikre, at de negative eksterne påvirkninger som følge af transportafstande reduceres mest muligt.

Artikel 10 giver producenterne mulighed for at oprette enten individuelle eller kollektive indsamlingsordninger.

Artikel 11 forbyder endelig bortskaffelse af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer ved deponering eller forbrænding.

Artikel 12 udstikker retningslinjer for økonomiske virkemidler. Medlemsstaterne vil fortsat have ret til at benytte økonomiske virkemidler til virkeliggørelse af dette forslags målsætninger. Der kan f.eks. tages skattemæssige instrumenter i brug for at udligne prisforskellen mellem to teknisk set tilsvarende batterityper og på den måde fremme udviklingen og markedsføringen af batterier og akkumulatorer, der indeholder færre farlige stoffer. Skattedifferentiering kan desuden virke som et incitament til at påvirke forbrugernes adfærd og fremme anvendelsen af batterier og akkumulatorer, som indeholder mindre forurenende stoffer. Medlemsstaterne skal i begge tilfælde overholde reglerne i EF-traktaten. EF-traktatens artikel 28, 87 og 90 er særlig vigtige. Kommissionen har i den forbindelse udsendt en meddelelse om miljøafgifter i det indre marked,⁸³ som indeholder retningslinjer for medlemsstaternes anvendelse af økonomiske virkemidler på nationalt plan.

I **artikel 13** fastlægges et enkelt mål for indsamling af alle brugte bærbare batterier og akkumulatorer, som skal danne grundlag for effektive nationale indsamlingsordninger. Det er foreslået, at dette mål fastsættes til mindst 160 gram pr. indbygger. Bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer indeholder desuden farlige stoffer, som gør, at de er særlig problematiske for miljøet, medmindre de indsamles effektivt. Der er derfor opstillet et supplerende indsamlingsmål for disse batterier for at sikre, at de indsamles i stedet for at blive sendt væk sammen med det almindelige husholdningsaffald. Dette mål er sat til 80 % af de mængder af brugte bærbare NiCd-batterier, der indsamles som led i indsamlingsordninger og bortskaffes sammen med fast husholdningsaffald.

Det er planen, at dette supplerende indsamlingsmål skal beregnes med udgangspunkt i kravet i artikel 6 om, at medlemsstaterne skal overvåge, hvor mange brugte bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer der bortskaffes sammen med fast husholdningsaffald. Overvågningen skal baseres på verificerbare, pålidelige metoder, som er repræsentative for hele landet, og som godkendes af et uafhængigt ekspertorgan.

Artikel 14 giver medlemsstaterne mulighed for at anmode om en undtagelse fra indsamlingsmålene i artikel 13 som følge af særlige omstændigheder. I nogle medlemsstater er der f.eks. særlige geografiske forhold, som gør sig gældende, såsom at der er mange små øer eller landdistrikter og bjergområder og lav befolkningstæthed. Disse medlemsstater kan ansøge om en forlængelse af fristen for opfyldelse af målene med højst tre år.

De nye medlemsstater, der tiltræder EU i henhold til tiltrædelsesakten af 16. april 2003, har et lavere BNP end de nuværende medlemsstater. Det kan betyde, at forbruget af batterier er lavere, hvilket gør

⁸³ KOM(1997) 9, endelig.

det vanskeligt for dem at opfylde indsamlingsmålene.⁸⁴ Hvis det er tilfældet, kan disse lande også anmode om en tilpasning af indsamlingsmålene i artikel 13.

De påtænkte nationale foranstaltninger skal meddeles til Kommissionen, som skal godkende dem i samråd med de øvrige medlemsstater.

I **artikel 15** fastsættes der mindstekrav for behandlingen af brugte batterier og akkumulatorer inden for EU. I overensstemmelse med direktiv 2002/96/EF pålægges medlemsstaterne i denne artikel at sikre, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, etablerer behandlingsanlæg ved hjælp af de bedste til rådighed værende genvindingsteknikker.

Artikel 16 præciserer, at medlemsstaterne i overensstemmelse med Rådets forordning 293/93/EØF kan eksportere de indsamlede batterier og akkumulatorer til andre medlemsstater eller tredjelande med henblik på videre behandling. Eksporten regnes med ved konstateringen af, at genvindingskravene i dette direktiv er opfyldt, hvis eksportøren erklærer, at genvindingsprocessen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i dette direktiv. Kommissionen fastsætter de nærmere regler herfor efter udvalgsproceduren.

Artikel 17 stiller krav om, at medlemsstaterne fremmer forskningen med henblik på at udvikle nye genvindingsteknikker og indfører fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

I **artikel 18** opstilles en række genvindingskrav. Alle batterier og akkumulatorer, der indsamles, skal principielt sendes til et genvindingsanlæg, medmindre de indsamlede batterier er blevet beskadiget under indsamlingen, så det ikke er teknisk muligt at genvinde dem.

Artikel 19. Ud over genvindingsmålene i artikel 18 er det hensigten, at der skal fastsættes mindstemål for genvindingseffektiviteten. Mindstemålene for genvindingseffektiviteten er højest for nikkel-cadmium- og bly-syre-batterier, der klassificeres som farligt affald i Kommissionens beslutning 2000/532/EF. Desuden benyttes ca. 70 % af den samlede bly- og cadmiumproduktion til fremstilling af batterier. En høj genvindingseffektivitet vil derfor kunne resultere i væsentlige ressourcebesparelser. For nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer skal den samlede mængde cadmium og mindst 75 % af gennemsnitsvægten genvindes. For bly-syre-batterier skal den samlede mængde bly og mindst 65 % af gennemsnitsvægten genvindes. For andre batterier og akkumulatorer foreslås der en genvindingseffektivitet på mindst 55 % af gennemsnitsvægten.

De foreslåede mindstemål for genvindingseffektiviteten skal med jævne mellemrum tages op til overvejelse og tilpasses til den tekniske udvikling efter udvalgsproceduren.

I **artikel 20** pålægges medlemsstaterne at sikre, at producenterne gøres ansvarlige for finansiering af håndteringen af brugte batterier og akkumulatorer. For bærbare batterier og akkumulatorer gælder producentansvaret som et minimum fra indsamlingsstedet. Producenterne kan oprette individuelle eller kollektive ordninger.

⁸⁴ En anden mulig indikator herfor er købekraftpariteterne (KKP).

Artikel 21 bestemmer, at medlemsstaterne skal tillade producenter og brugere af industri- og bilbatterier at indgå finansieringsaftaler.

Artikel 22. I overensstemmelse med direktiv 2002/96/EF skal producenter, der har til hensigt at markedsføre batterier og akkumulatorer inden for EU, stille en garanti for, at håndteringen af affald heraf vil blive finansieret. Medlemsstaterne skal desuden udarbejde et register over de producenter, der markedsfører deres produkter i det pågældende land. Disse forholdsregler skal forhindre producenterne i at løbe fra deres ansvar.

I **artikel 23** bestemmes det, at de industrielle slutbrugere også kan drages til ansvar for finansieringen af historisk affald. I overensstemmelse med direktiv 2002/96/EF skal medlemsstaterne ifølge denne artikel også give producenterne mulighed for at benytte synlige afgifter i en overgangsperiode på fire år efter gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 24 pålægger medlemsstaterne at sikre, at indsamlings- og genvindingsordningerne hverken giver anledning til forskelsbehandling eller resulterer i handelshindringer eller konkurrenceforvridning.

I **artikel 25** opregnes de forhold, forbrugerne skal informeres om.

Artikel 26 bestemmer, at medlemsstaterne kan kræve, at nogle eller alle oplysningerne til forbrugerne gives af de erhvervsdrivende.

Artikel 27 stiller krav om, at producenterne mærker deres produkter med det symbol, der er vist i bilag II, og at batterier og akkumulatorer, der indeholder kviksølv, bly eller cadmium, forsynes med en kemisk betegnelse.

Artikel 28 beskriver medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser. De skal udarbejde en rapport om direktivets gennemførelse hvert tredje år på grundlag af et spørgeskema, der er udformet efter proceduren i artikel 18 i direktiv 75/442/EF.

Artikel 29 indeholder en revisionsklausul. Kommissionen skal evaluere resultaterne af den overvågning af mængden af brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier i fast husholdningsaffald, der er omhandlet i artikel 6, og foreslå eventuelle yderligere risikohåndteringsforanstaltninger. Kommissionen skal desuden evaluere mindstemålet for indsamlingen af alle brugte bærbare batterier og det yderligere mål for brugte bærbare NiCd-batterier og -akkumulatorer samt de mindstemål for genvindingen og genvindingseffektiviteten, der er anført i artikel 18 og 19. Kommissionen offentliggør en rapport om denne evaluering i EU-Tidende sammen med en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 31 pålægger medlemsstaterne at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

I **artikel 33** opfordres medlemsstaterne til at gennemføre visse bestemmelser i dette direktiv ved miljøaftaler med de erhvervsdrivende.

Bilag II beskriver det symbol, der angiver, at batterier, akkumulatorer og batteripakker skal indsamles særskilt, og de tekniske specifikationer for mærkningen.

BILAG II: RESUMÉ AF DEN UDVIDEDE KONSEKVENSANALYSE

De vigtigste problemer, der blev påpeget i forbindelse med den udvidede konsekvensanalyse, er allerede omtalt i begrundelsen. Dette resumé fokuserer på det endelige valg af politik, ambitionsniveauet, de forventede virkninger på længere sigt og høringen af de berørte parter.

Hvad går det endelige valg af politik ud på, og hvorfor?

Det endelige valg af politisk instrument faldt på et nyt direktiv. Et direktiv er det mest velegnede politiske instrument, både af hensyn til formålet med og indholdet af det foreliggende forslag. Et nyt direktiv, der ajourfører og ophæver de nuværende batteridirektiver, skal danne grundlag for indsamling og genvinding af brugte batterier og akkumulatorer og sikre, at det indre marked for disse produkter fungerer korrekt.⁸⁵ Dette politiske instrument giver også medlemsstaterne mulighed for at vælge de mest hensigtsmæssige gennemførelsesforanstaltninger og minimere omkostningerne hertil mest muligt. Medlemsstaterne vil under alle omstændigheder kunne anvende deres nuværende indsamlingsinfrastruktur eller den infrastruktur, der er etableret (eller skal etableres) som led i andre EU-retsakter, heriblandt direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer og direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Medlemsstaterne tilskyndes også til at indgå miljøaftaler med henblik på at opfylde visse krav i direktivet. Denne tilgang stemmer overens med andre bestemmelser i EU's affaldslovgivning, f.eks. artikel 10 i direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer og artikel 17 i direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Hvorfor blev der ikke valgt en mere/mindre ambitiøs model?

Mindre ambitiøse modeller – ”uændret politik” eller ”en miljøaftale på EU-plan” i stedet for en ny lovforanstaltning – blev ikke valgt, fordi de ikke indebar nogen praktisk anvendelig eller pålidelig metode til løsning af de miljømæssige problemer i forbindelse med håndteringen af affald af batterier og akkumulatorer.

Mere ambitiøse modeller som f.eks. strengere indsamlings- og genvindingskrav blev ikke valgt på grund af de omkostninger, de ville resultere i.

Et forbud mod anvendelse af cadmium i bærbare batterier og akkumulatorer blev ikke valgt, eftersom de foreslåede foranstaltninger ventes at resultere i en tilsvarende miljøbeskyttelse til lavere omkostninger. En sådan udfasning ville heller ikke omfatte eksisterende og hamstrede bærbare NiCd-

⁸⁵ Der er i denne forbindelse taget hensyn til principperne i Kommissionens meddelelse om det indre marked og miljøet, KOM(1999) 263.

batterier og -akkumulatorer. Inden for husholdningsapparater synes tendensen nu at være, at man erstatter NiCd-batterier med andre typer (f.eks. NiMH- og Li-Ion-batterier).

Hvilke virkninger er der set over en større tidshorisont?

Forslaget ventes at få en positiv effekt på miljøet (færre tungmetaller fra batterier og akkumulatorer i perkolat fra lossepladser og i luftemissioner og restprodukter - bundaske og flyveaske - fra forbrændingsanlæg), forbruget af ressourcer i form af metaller til batterier og det indre markeds funktion. Krav om indsamling og genvinding af brugte batterier og akkumulatorer kan resultere i, at der investeres i genvindingsanlæg i de nuværende medlemsstater, tiltrædelsesstaterne og kandidatlandene. Genvinding involverer flere forskellige personalekategorier på lokalt plan. Indsamlingen kan nemlig varetages af ufaglært personale, hvorimod behandlingen skal foretages af højt kvalificerede medarbejdere.

Eksport af batterier og akkumulatorer til genvinding kan desuden føre til mere konkurrence på markedet, end hvis der udelukkende benyttes nationale genvindingsanlæg. Forslaget vil derfor medvirke til at skabe et velfungerende indre marked og stimulere konkurrencen mellem genvindingsvirksomhederne.

Hvilke interesserede parter blev hørt, på hvilket tidspunkt i processen og med hvilket formål?

Den 25. februar 2003 blev der via Internettet lanceret en offentlig høring af de interesserede parter baseret på et høringsdokument, der blev lagt ud på webstedet. Høringen sluttede den 28. april 2003. Hensigten med onlinehøringen var at få input fra alle interesserede parter om en bred vifte af politiske modeller, der var opstillet i høringsdokumentet. Høringen var lagt på et tidligt stadium i processen. Resultaterne af høringen havde derfor stor betydning for det endelige valg af politiske modeller.

Den 15. juli 2003 blev der afholdt et møde med aktørerne for at få feedback på online-høringen. Yderligere oplysninger findes på følgende adresse:
<http://europa.eu.int/comm/environment/waste/batteries.htm>.

Hvilke resultater gav høringen?

Kommissionen modtog bidrag fra 149 aktører (heriblandt nationale, lokale og regionale myndigheder, industrien, batteriforeninger, fagforeninger, ngo'er og forbruger- og detailhandelsorganisationer). En lang række internationale aktører deltog også i høringen. Den store interesse blandt aktørerne understreger vigtigheden af den debat, Kommissionen satte i gang. En oversigt over de deltagende parter og deres synspunkter kan ses på:
<http://europa.eu.int/comm/environment/waste/batteries/consultation.htm>.

2003/0282 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om batterier og akkumulatorer og brugte batterier og akkumulatorer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1, og artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,⁸⁶

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,⁸⁷

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,⁸⁸

efter proceduren i traktatens artikel 251,⁸⁹ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De forskellige nationale regler om batterier og brugte batterier bør harmoniseres ud fra en dobbelt målsætning om på den ene side at formindske batteriers og brugte batteriers påvirkning af miljøet og derigennem medvirke til at beskytte, bevare og forbedre miljøet, og på den anden side at sikre et velfungerende indre marked og undgå forvridding af konkurrencen i Fællesskabet.
- (2) Kommissionen har i sin meddelelse af 30. juli 1996 om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering⁹⁰ udstukket retningslinjerne for Fællesskabets fremtidige affaldspolitik. I denne meddelelse understreges behovet for at reducere mængden af farlige stoffer i affald, og

⁸⁶ EUT C.....

⁸⁷ EUT C.....

⁸⁸ EUT C.....

⁸⁹ Europa-Parlamentets udtalelse af ... (EUT C), Rådets fælles holdning af ... (EUT C) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (EUT C).

⁹⁰ KOM(96) 399, endelig, af 30.7.1996.

der peges på de potentielle fordele ved, at der fastsættes regler på fællesskabsplan om begrænsning af indholdet af sådanne stoffer i produkter og i produktionsprocesser. Det hedder videre, at hvis det ikke kan undgås, at der opstår affald, skal dette genbruges eller nyttiggøres i form af materialelegenvinding eller energiudnyttelse.

- (3) Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. maj 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer⁹¹, har ført til en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område. Det er imidlertid ikke lykkedes at virkeliggøre målene for dette direktiv fuldt ud, og behovet for at revidere det blev desuden understreget i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁹² og i direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr⁹³. Direktiv 91/157/EØF bør derfor revideres og erstattes af mere overskuelige regler.
- (4) Hensigten med bestemmelserne om mindstekrav til indsamling, behandling og genvinding af brugte batterier og akkumulatorer og til forbrugeroplysning (kapitel IV – VII) er at beskytte miljøet. Retsgrundlaget for disse bestemmelser er derfor traktatens artikel 175, stk. 1. Formålet med bestemmelserne om produktkrav, markedsføring og mærkning i kapitel II, III og VIII og bilag II er at sikre, at det indre marked fungerer korrekt. Retsgrundlaget for disse bestemmelser er derfor traktatens artikel 95, stk. 1.
- (5) For at forhindre, at batterier og akkumulatorer ender i miljøet, og for at undgå at skabe forvirring hos forbrugerne over de forskellige affaldshåndteringskrav, der gælder for forskellige batterier, bør dette direktiv gælde for alle batterier og akkumulatorer, der markedsføres i Fællesskabet. Et bredt anvendelsesområde skulle også indebære stordriftsfordele i forbindelse med indsamling og genvinding og optimale ressourcebesparelser.
- (6) Pålidelige batterier og akkumulatorer spiller en afgørende rolle for sikkerheden ved mange produkter, apparater og tjenesteydelser og udgør en vigtig energikilde i samfundet.
- (7) For at opnå et højt niveau for beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og af miljøet bør det forbydes at markedsføre visse batterier og akkumulatorer på grund af deres indhold af tungmetaller. Det bør overvåges, hvor store mængder af brugte nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer der bortskaffes i affaldsstrømmen. Kommissionen bør undersøge behovet for en tilpasning af direktivet ud fra resultaterne af overvågningen og den tilgængelige tekniske og videnskabelige dokumentation.
- (8) Brugte batterier og akkumulatorer bør indsamles for at beskytte miljøet. Det kræver, at der oprettes indsamlingsordninger, som gør det let for slutbrugerne at returnere alle brugte bærbar batterier og akkumulatorer gratis.

⁹¹ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38, ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1) og tilpasset til den tekniske udvikling ved Kommissionens direktiv 93/86/EØF af 4. oktober om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 91/157/EØF (EFT L 264 af 23.10.1993, s. 51).

⁹² EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁹³ EFT L 37 af 13.2.2003, s. 24, betragtning 11.

- (9) Medlemsstaterne bør pålægges at opnå en høj indsamlingsrate for brugte batterier og akkumulatorer for at sikre, at de bidrager til realiseringen af Fællesskabets målsætninger på miljøområdet. For at opnå et højt niveau for materialegenvinding i hele Fællesskabet og undgå forskelle mellem medlemsstaterne bør alle medlemsstater pålægges at aflevere de indsamlede brugte batterier og akkumulatorer til genvindingsanlæg.
- (10) I lyset af de særlige miljø- og sundhedsproblemer, der er forbundet med cadmium, kviksølv og bly, og de særlige egenskaber ved batterier og akkumulatorer, der indeholder cadmium, kviksølv og bly, bør der træffes supplerende foranstaltninger. Anvendelsen af kviksølv i batterier bør begrænses. Endelig bortskaffelse af bil- og industribatterier bør forbydes. Der bør opstilles et supplerende indsamlingsmål for bærbare nikkel-cadmium-batterier. Der bør desuden opstilles særlige genvindingskrav for cadmium- og blybatterier for at opnå et højt niveau for materialegenvinding i hele EF og undgå forskelle mellem medlemsstaterne.
- (11) Alle interesserede parter bør have mulighed for at deltage i indsamlings- og genvindingsordninger. Disse ordninger skal udformes med henblik på at undgå forskelsbehandling af importerede produkter, handelshindringer og konkurrenceforvridning og sikre, at flest muligt brugte batterier og akkumulatorer returneres. Producenterne bør i en overgangsperiode have tilladelse til ved salg af nye produkter at gøre køberne bekendt med tidligere omkostninger til affaldshåndtering. Producenter, der gør brug af denne bestemmelse, skal sikre, at der ikke angives højere omkostninger end de faktiske omkostninger.
- (12) Indsamlings- og genvindingsordningerne bør forbedres, navnlig med henblik på at mindske de negative eksterne omkostninger som følge af transporten.
- (13) Der skal opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af brugte batterier og akkumulatorer på fællesskabsplan. Finansieringsordningerne skal bidrage til, at der opnås høje indsamlings- og genvindingsrater, og til, at princippet om producentansvar efterleves.
- (14) Indehavere af brugte batterier og akkumulatorer bør have mulighed for at returnere dem gratis. Producenterne bør derfor finansiere indsamling, behandling og genvinding af de batterier og akkumulatorer, der afleveres på deres indsamlingssteder. Producenterne bør også finansiere indsamling, behandling og genvinding af andre brugte batterier og akkumulatorer.
- (15) For at sikre en effektiv indsamling skal forbrugerne oplyses om kravet om særskilt indsamling, om de eksisterende indsamlingsordninger og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af brugte batterier og akkumulatorer. Der bør opstilles detaljerede retningslinjer for et mærkningssystem, der kan forsyne forbrugeren med gennemskuelige, pålidelige og klare oplysninger om indsamlingen af batterier og akkumulatorer og om de tungmetaller, de indeholder.
- (16) Hvis medlemsstaterne benytter økonomiske virkemidler såsom differentierede afgiftssatser for at nå direktivets mål og navnlig for at opnå et højt niveau for særskilt indsamling og genvinding, skal de underrette Kommissionen herom.

- (17) Der er brug for pålidelige og sammenlignelige data om de mængder af batterier og akkumulatorer, der markedsføres, indsamles og genvindes, for at kunne overvåge virkeliggørelsen af dette direktivs målsætninger.
- (18) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de anvendes. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.
- (19) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.⁹⁴
- (20) Målene for dette direktiv, som er at beskytte miljøet og sikre et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (21) Dette direktiv indskrænker hverken anvendelsen af sikkerheds-, kvalitets- og sundhedskravene i fællesskabslovgivningen eller Fællesskabets særlovgivning om affaldshåndtering, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer⁹⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr.⁹⁶
- (22) Hvad angår producentansvar overgår ansvaret for den videre behandling til batteriproducenterne, når et batteri er fjernet fra et udrangeret køretøj eller fra affald af elektrisk eller elektronisk udstyr, der er indsamlet særskilt.
- (23) Direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS-direktivet) finder ikke anvendelse på batterier, der benyttes i elektrisk og elektronisk udstyr.
- (24) Bil- og industribatterier, der anvendes i køretøjer, skal opfylde kravene i direktiv 2000/53/EF, særlig artikel 4. Cadmium, der anvendes i industribatterier til elektriske køretøjer, er ifølge bilag II til direktiv 2000/53/EF undtaget fra disse krav indtil den 31. december 2005.

⁹⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁹⁵ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

⁹⁶ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

Formål, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter regler for markedsføring af batterier og akkumulatorer samt for indsamling, behandling og genvinding af brugte batterier og akkumulatorer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle typer batterier og akkumulatorer uanset deres form, volumen, vægt, materialesammensætning og brug.
2. Batterier og akkumulatorer, som benyttes i udstyr, der har tilknytning til beskyttelse af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, herunder krigsmateriel, eller i våben og ammunition, der er fremstillet til specifikt militære formål, er ikke omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (1) “batteri”: enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af et eller flere primære battericeller (der ikke kan genoplades)
- (2) “akkumulator”: enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af et eller flere sekundære battericeller (der kan genoplades)
- (3) “batteripakke”: enhver samling af batterier eller akkumulatorer, der er indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som forbrugeren ikke skal kunne åbne
- (4) “bærbart batteri eller akkumulator”: et batteri eller en akkumulator, der anvendes i husholdningsapparater, batteridrevet håndværktøj, nødbelysning, elektrisk og elektronisk udstyr eller andre apparater til privat eller erhvervsmæssig brug

- (5) “knapcellebatteri eller -akkumulator”: et lille rundt batteri eller en lille rund akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr såsom høreapparater, armbåndsure og mindre bærbart udstyr
- (6) “industribatteri eller -akkumulator”: et batteri eller en akkumulator, der anvendes til industrielle formål, f.eks. til standbysystemer eller trækraft, eller til elektriske køretøjer
- (7) “bilbatteri eller -akkumulator”: et batteri eller en akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg i motorkøretøjer
- (8) “brugt batteri eller akkumulator”: et batteri eller en akkumulator, der er affald i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF
- (9) “genvinding”: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energiudnyttelse
- (10) “bortskaffelse”: en af de tilladte operationer, der er omhandlet i bilag II A til direktiv 75/442/EØF
- (11) “behandling”: enhver behandling af brugte batterier og akkumulatorer, der finder sted, efter at de er afleveret til et anlæg med henblik på sortering, genvinding eller forberedelse til bortskaffelse, samt enhver anden operation til genvinding eller bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer
- (12) “udstyr”: enhver form for elektrisk eller elektronisk udstyr som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF⁹⁷, som helt eller delvis drives eller kan drives af batterier og akkumulatorer
- (13) “producent”: enhver, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg:⁹⁸
- a) fremstiller og forhandler batterier eller akkumulatorer under eget varemærke
 - b) videreforhandler batterier eller akkumulatorer under eget varemærke eller indbygget i udstyr
eller
 - c) erhvervsmæssigt importerer eller eksporterer batterier, akkumulatorer eller udstyr til en medlemsstat.

⁹⁷ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

⁹⁸ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

- (14) “lukket kredsløb”: et system, hvor brugte batterier og akkumulatorer returneres til en producent eller til tredjemand, der handler på dennes vegne, med henblik på genvinding af de sekundære materialer, som genbruges til fremstilling af nye produkter.

Kapitel II

Produktkrav

Artikel 4

Forebyggelse

1. Medlemsstaterne forbyder markedsføring af alle batterier og akkumulatorer med over 0,0005 vægtprocent kviksølv, uanset om de er indbygget i apparater.
2. Knapceller og batterier sammensat af knapceller med højst 2 vægtprocent kviksølv er undtaget fra forbuddet i stk. 1.

Artikel 5

Bedre miljøpræstationer

Medlemsstaterne fremmer forskning i muligheden for at forbedre de overordnede miljøpræstationer for batterier og akkumulatorer i hele deres livscyklus og øge markedsføring af batterier og akkumulatorer, der indeholder mindre mængder af farlige stoffer eller mindre forurenende stoffer, navnlig til erstatning for kviksølv, cadmium og bly.

Artikel 6

Overvågning af affaldsstrømmen

1. Medlemsstaterne fører tilsyn med den mængde brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, der bortskaffes sammen med fast husholdningsaffald. De udarbejder en rapport om resultaterne af overvågningen på grundlag af tabel 1 i bilag I.
2. Uden at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2150/2002 om affaldsstatistik⁹⁹ indskrænkes, udarbejder medlemsstaterne denne rapport hvert år, første gang et år efter datoen i artikel 32, stk. 1, og den skal dække hele kalenderåret. Rapporten sendes til Kommissionen senest seks måneder efter udgangen af det år, den dækker.

⁹⁹ EFT L 322 af 9.11.2002.

3. Kommissionen fastsætter nærmere regler for overvågningen af det faste husholdningsaffald som omhandlet i foregående stykke i overensstemmelse med proceduren i artikel 30.

Kapitel III Markedsføring

Artikel 7

Markedsføring

1. Medlemsstaterne må ikke forhindre, forbyde eller begrænse markedsføring på deres område af batterier og akkumulatorer, der opfylder kravene i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at batterier og akkumulatorer, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, ikke bringes på markedet, eller at de trækkes tilbage fra markedet.

Kapitel IV Indsamling

Artikel 8

Fremme af et lukket kredsløb

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forhindre endelig bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer og i stedet skabe et lukket kredsløb for alle brugte batterier og akkumulatorer.

Artikel 9

Indsamlingsordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at
 - a) der oprettes ordninger, således at brugte bærbar batterier og akkumulatorer kan returneres gratis, og at der findes let tilgængelige indsamlingssteder under hensyn til befolkningstætheden
 - b) producenter af industribatterier og -akkumulatorer eller tredjemand, der handler på deres vegne, gratis tager brugte industribatterier og -akkumulatorer tilbage fra slutbrugerne uanset deres kemiske sammensætning og oprindelse

- c) producenter af bilbatterier og -akkumulatorer eller tredjemand, der handler på deres vegne, opretter ordninger for indsamling af brugte bilbatterier og -akkumulatorer, medmindre de indsamles som led i de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/53/EF.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der tages ved oprettelsen af indsamlingsordningerne hensyn til de negative eksterne påvirkninger fra transporten.

Artikel 10

Individuelle og kollektive ordninger

Uden at det berører artikel 9, tillader medlemsstaterne producenterne at oprette individuelle eller kollektive tilbagetagingsordninger for brugte batterier og akkumulatorer, forudsat at disse ordninger er i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 11

Forbud mod endelig bortskaffelse

Medlemsstaterne forbyder endelig bortskaffelse af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer ved deponering eller forbrænding.

Artikel 12

Økonomiske virkemidler

Hvis medlemsstaterne benytter økonomiske virkemidler for at fremme indsamling af brugte batterier og akkumulatorer eller brug af batterier, der indeholder mindre forurenende stoffer, f.eks. ved at indføre differentierede afgiftssatser, underretter de Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet i forbindelse med anvendelsen af disse virkemidler.

Artikel 13

Indsamlingsmål

1. Medlemsstaterne skal senest fire år efter datoen i artikel 32, stk. 1, opnå en gennemsnitlig årlig indsamling på mindst 160 gram pr. indbygger for alle brugte bærbare batterier og akkumulatorer, herunder bærbare nikkel-cadmium-batterier.

Medlemsstaterne skal inden for samme tidsrum opnå en specifik årlig indsamlingsprocent på mindst 80 % af den samlede mængde brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer. I den samlede mængde indgår såvel de bærbare nikkel-cadmium-batterier og -

akkumulatorer, der indsamles hvert år som led i indsamlingsordninger, som de bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, der bortskaffes hvert år sammen med fast husholdningsaffald.

2. Der udarbejdes en rapport om resultaterne af overvågningen på grundlag af tabel 2 i bilag I. Uden at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2150/2002 om affaldsstatistik indskrænkes, udarbejder medlemsstaterne denne rapport hvert år, første gang et år efter datoen i artikel 32, stk. 1, og den skal dække hele kalenderåret. Rapporten sendes til Kommissionen senest seks måneder efter udgangen af det år, den dækker.

Artikel 14

Særlige forlængelser og tilpasninger

1. Medlemsstaterne kan anmode om en forlængelse af fristen for opfyldelse af de indsamlingsmål, der er opstillet i artikel 13, med op til 36 måneder med begrundelse i særlige omstændigheder, som skyldes geografiske forhold såsom et stort antal små øer eller landdistrikter og bjergområder og lav befolkningstæthed.
2. Medlemsstater, der er tiltrådt Den Europæiske Union i henhold til tiltrædelsestraktater indgået efter den 1. januar 2003, kan også anmode om en tilpasning af de indsamlingsmål, der er omhandlet i artikel 13, på grund af den særlige omstændighed, at forbruget af batterier er meget lavt.
3. Når en medlemsstat finder det nødvendigt at træffe nationale foranstaltninger i henhold til de foregående stykker, giver den Kommissionen meddelelse om de påtænkte nationale foranstaltninger og om grundene til, at de træffes.
4. Kommissionen godkender eller afviser inden seks måneder efter den i stk. 3 omhandlede meddelelse de påtænkte nationale foranstaltninger efter at have forviset sig om, at de opfylder betingelserne i stk. 1 og 2, og at de ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Hvis Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for dette tidsrum, betragtes de påtænkte nationale foranstaltninger som godkendt.

5. Kommissionen underretter de andre medlemsstater om disse afgørelser.

Kapitel V

Behandling og genvinding

Artikel 15

Behandlingsprocesser

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, opretter ordninger til behandling af de brugte batterier og akkumulatorer, der indsamles i overensstemmelse med artikel 9, under anvendelse af de bedste til rådighed værende behandlings- og genvindingsteknikker.

Medlemsstaterne sikrer ved oprettelsen af indsamlingsordningerne, at der tages hensyn til de negative eksterne påvirkninger fra transporten.

2. Behandlingen skal mindst omfatte udtagning af alle væsker og syrer samt oplagring, også midlertidigt, enten på arealer med impermeabel belægning og passende vejrfast overdækning eller i egnede beholdere.
3. Producenterne kan oprette disse ordninger individuelt eller kollektivt.

Artikel 16

Eksport

1. Behandlingen af brugte batterier og akkumulatorer kan også finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller Fællesskabet, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 293/93.¹⁰⁰

Brugte batterier og akkumulatorer, der eksporteres til tredjelande i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93, Rådets forordning (EF) nr. 1420/1999¹⁰¹ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999¹⁰² regnes kun med ved konstateringen af, at de i artikel 18 og 19 fastsatte krav og mål er opfyldt, hvis eksportøren erklærer, at genvindingsprocessen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i dette direktiv.

2. Kommissionen fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af stk. 1 i overensstemmelse med proceduren i artikel 30.

¹⁰⁰ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1, senest ændret ved Kommissionens forordning nr. 2557/2001/EF (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

¹⁰¹ EFT L 166 af 1.7.1999, s. 6, senest ændret ved Kommissionens forordning nr. 2243/2001/EF (EFT L 303 af 20.11.2001, s. 11).

¹⁰² EFT L 185 af 17.7.1999, s. 1, senest ændret ved Kommissionens forordning 2243/2001/EF.

Artikel 17

Nye genvindingsteknikker

1. Medlemsstaterne fremmer udvikling af nye genvindings- og behandlingsteknikker og forskning i miljøvenlige og omkostningseffektive genvindingsmetoder for alle typer batterier og akkumulatorer.
2. Medlemsstaterne tilskynder behandlingsvirksomheder til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i henhold til forordning (EF) nr. 761/2001¹⁰³ om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision.

Artikel 18

Genvindingsmål

Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, opfylder mindst følgende genvindingsmål et år efter datoen i artikel 32, stk. 1:

- a) alle bærbare batterier og akkumulatorer, der indsamles i overensstemmelse med artikel 9, indgår i en genvindingsproces
- b) medlemsstaterne kan tillade, at op til 10 % af de indsamlede bærbare batterier og akkumulatorer af tekniske årsager undtages fra forpligtelsen i litra a)
- c) alle industri- og bilbatterier og -akkumulatorer, der indsamles i overensstemmelse med artikel 9, indgår i en genvindingsproces.

Artikel 19

Genvindingseffektivitet

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, opnår mindst følgende genvindingseffektivitet senest tre år efter datoen i artikel 32, stk. 1:
 - a) alt bly og mindst 65 % af gennemsnitsvægten af materialerne i blyakkumulatorer genvindes
 - b) alt cadmium og mindst 75 % af gennemsnitsvægten af materialerne i nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer genvindes

¹⁰³ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

- c) 55 % af gennemsnitsvægten af materialerne i andre brugte batterier og akkumulatorer genvindes.
2. Medlemsstaterne sender hvert år efter datoen i stk. 1 en rapport til Kommissionen om de resultater, der faktisk er opnået i hvert kalenderår med hensyn til genvindingsmål, jf. artikel 18, og genvindingseffektivitet, jf. stk. 1.

Oplysningerne sendes til Kommissionen senest seks måneder efter udgangen af det omhandlede år.

Kapitel VI

Almindelige bestemmelser om indsamling, behandling og genvinding

Artikel 20

Ordninger for bærbare batterier og akkumulatorer

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, sørger for i hvert fald at finansiere behandling, genvinding og forsvarlig bortskaffelse af alle brugte batterier og akkumulatorer, der afleveres til de indsamlingssteder, der er etableret i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a).
2. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne overholder bestemmelserne i stk. 1 ved hjælp af individuelle eller kollektive ordninger.

Artikel 21

Ordninger for industri- og bilbatterier og -akkumulatorer

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, sørger for finansiering af indsamling, behandling og genvinding af de brugte industri- og bilbatterier og -akkumulatorer, der indsamles i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra b) og c).
2. Medlemsstaterne tillader producenter og brugere af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer at indgå aftaler om andre finansieringsmetoder end dem, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 22

Registrering og garantistillelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at hver enkelt producent i forbindelse med markedsføringen af et produkt registreres og stiller en garanti for, at håndteringen af

brugte batterier og akkumulatorer vil blive finansieret. Garantien kan stilles i form af producentens deltagelse i passende ordninger til finansiering af håndteringen af brugte batterier og akkumulatorer, en genvindingsforsikring eller en spærret bankkonto.

Artikel 23

Historisk affald

1. Ansvar for afholdelse af omkostningerne ved håndteringen af brugte batterier og akkumulatorer, der er markedsført inden dette direktivs ikrafttræden ("historisk affald"), påhviler producenterne.
2. Håndteringen af industribatterier og -akkumulatorer, som markedsføres efter direktivets ikrafttræden og erstattes af tilsvarende produkter eller af produkter, der varetager samme funktion, finansieres af producenterne ved leveringen af disse nye produkter. Alternativt kan medlemsstaterne bestemme, at slutbrugeren gøres helt eller delvis ansvarlig for denne finansiering.
3. For andre industribatterier, der betragtes som historisk affald, finansieres omkostningerne af industribrugerne.
4. Med hensyn til historisk affald sikrer medlemsstaterne, at producenterne i en overgangsperiode på fire år efter datoen i artikel 32, stk. 1, ved salg af nye produkter kan gøre køberne bekendt med omkostningerne til indsamling, behandling og genvinding af alle brugte batterier og akkumulatorer. De angivne omkostninger må ikke overstige de faktiske omkostninger.

Artikel 24

Deltagelse

Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervsdrivende i de pågældende sektorer og alle kompetente offentlige myndigheder kan deltage i de indsamlings-, behandlings- og genvindingsordninger, der er nævnt i artikel 9 og 15.

Disse ordninger finder også anvendelse på produkter, der indføres fra tredjelande, på ikke-diskriminerende vilkår og tilrettelægges med henblik på at undgå handelshindringer eller konkurrenceforvridning.

Kapitel VII

Forbrugeroplysning

Artikel 25

Forbrugeroplysning

1. Medlemsstaterne sikrer, navnlig ved hjælp af oplysningskampagner, at forbrugerne informeres udførligt om:
 - a) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer
 - b) at brugte batterier og akkumulatorer ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, men skal indsamles særskilt
 - c) de indsamlings- og genvindingsordninger, de har til rådighed
 - d) den rolle, de spiller i forbindelse med genvinding af brugte batterier og akkumulatorer
 - e) betydningen af symbolet, der viser en overstreget affaldsbeholder på hjul, og af de kemiske betegnelser Hg, Cd og Pb, der er anført i bilag II.
2. På grundlag af de opnåede indsamlingsresultater træffer medlemsstaterne om fornødent yderligere foranstaltninger til at sikre, at forbrugerne medvirker i indsamlingen af brugte batterier og akkumulatorer og undlader at sende sådant affald til endelig bortskaffelse.

Artikel 26

Erhvervsdrivende

Medlemsstaterne kan kræve, at nogle eller alle de i artikel 25 nævnte oplysninger skal gives af de erhvervsdrivende, navnlig dem, der er involveret i fremstilling, distribution og salg af batterier og akkumulatorer.

Kapitel VIII

Mærkningskrav

Artikel 27

Mærkning

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle batterier, akkumulatorer og batteripakker mærkes korrekt med det i bilag II viste symbol i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er anført i samme bilag.

Symbolet kan anbringes på emballagen, hvis dette undtagelsesvis er nødvendigt som følge af batteriernes eller akkumulatorernes størrelse eller funktion.

2. Kommissionen ændrer bilag II med henblik på at tilpasse det til den tekniske udvikling i overensstemmelse med proceduren i artikel 30.

Kapitel IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 28

Nationale gennemførelsesrapporter

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv hvert tredje år. Rapporterne udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som udformes af Kommissionen efter proceduren i artikel 30. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før begyndelsen af den periode, rapporten dækker.
2. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker. Den første rapport skal dække den treårsperiode, der begynder på datoen i artikel 32, stk. 1.

Artikel 29

Revision

1. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og om direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter. I denne rapport evalueres følgende aspekter af direktivet:

- a) hensigtsmæssigheden af yderligere risikostyringsforanstaltninger for batterier og akkumulatorer, der indeholder tungmetaller, under hensyntagen til medlemsstaternes rapporteringspligt, jf. artikel 6.
 - b) hensigtsmæssigheden af mindstemålet for indsamling af alle brugte bærbare batterier og akkumulatorer og af det supplerende indsamlingsmål for brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer som omhandlet i artikel 13 under hensyntagen til de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt i henhold til artikel 6, den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne.
 - c) hensigtsmæssigheden af de mindstemål for genvinding og for genvindingseffektivitet, der er anført i artikel 18 og 19, under hensyntagen til de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt, den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne.
2. Kommissionen offentliggør rapporten i *Den Europæiske Unions Tidende*. Rapporten vedlægges eventuelt forslag til ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

Artikel 30

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.¹⁰⁴
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 31

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler disse bestemmelser til Kommissionen senest på datoen i artikel 32 og meddeler den straks eventuelle efterfølgende ændringer heraf.

¹⁰⁴ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

Artikel 32

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 18 måneder efter dets ikrafttræden. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.
2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 33

Frivillige aftaler

Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, opfordres medlemsstaterne til at gennemføre bestemmelserne i artikel 6, 9, 16, 25, 26 og 27 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte erhvervsdrivende. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

- a) aftalerne skal kunne håndhæves
- b) aftalerne skal indeholde mål og dertil knyttede frister
- c) aftalerne skal offentliggøres i medlemsstaternes statstidende eller et officielt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen
- d) der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og de skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen
- e) de kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen
- f) ved manglende overholdelse af aftalerne gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love og administrative bestemmelser.

Artikel 34

Ophævelse

Direktiv 91/157/EØF ophæves med virkning fra den i artikel 32, stk. 1, anførte dato for direktivets ikrafttræden.

Henvisninger til direktiv 91/157/EØF skal betragtes som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 35

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 36

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Tabel 1: Overvågning af mængden af brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer i fast husholdningsaffald, jf. artikel 6

År	
Land	
Samlet mængde fast husholdningsaffald, der er fremkommet i løbet af året, angivet i ton	
Anvendt overvågningsmetode	
Kontaktoplysninger for det uafhængige ekspertorgan, der har godkendt overvågningsmetoden	
Samlet mængde fast husholdningsaffald, der er kontrolleret i løbet af året, angivet i ton	
Mængde brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, der er fundet i det kontrollerede affald i løbet af året, angivet i ton	
Samlet mængde brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, der er bortskaffet sammen med fast husholdningsaffald i løbet af året, angivet i ton	

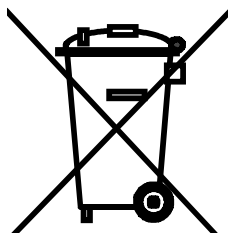
Tabel 2: Overvågning af opfyldelsen af indsamlingsmålene, jf. artikel 13

År	
Land	
Antal indbyggere	
Samlet mængde brugte bærbare batterier og akkumulatorer, der er indsamlet særskilt i løbet af året, angivet i ton	
Samlet indsamlet mængde brugte bærbare batterier og akkumulatorer angivet i gram/indbygger	
Samlet mængde brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, der er indsamlet særskilt i løbet af året, angivet i ton (A)	
Samlet mængde brugte bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, der er bortskaffet sammen med fast husholdningsaffald i løbet af året, angivet i ton (B)	
Indsamlingsprocent for bærbare nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer angivet i % af A+B ($\% = A/(A+B) \times 100$)	

BILAG II

SYMBOLER OG TEKNISKE SPECIFIKATIONER FOR MARKEDSFØRING AF BATTERIER, AKKUMULATORER OG BATTERIPAKKER, DER SKAL INDSAMLES SÆRSKILT

1. Symbolet til angivelse af “særskilt indsamling” af alle batterier og akkumulatorer består af nedenstående overstregede affaldsbeholder på hjul:

2. Batterier, akkumulatorer og knapceller, der indeholder over 0,0005 vægtprocent kviksølv, 0,025 vægtprocent cadmium og 0,4 vægtprocent bly, skal mærkes med den kemiske betegnelse for det pågældende metal, henholdsvis Hg, Cd eller Pb. Betegnelsen for indholdet af tungmetaller angives under det i punkt 1 viste symbol på et areal, der er mindst en fjerdedel af dette symbols areal.
3. Symbolet i punkt 1 skal dække 3 % af overfladen af den længste side af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken, idet dets dimensioner er højst 5 x 5 cm. På cylinderformede celler skal symbolet dække 1,5 % af batteriets eller akkumulatorens overflade, idet dets dimensioner er højst 5 x 5 cm.
4. Hvis batteriet, akkumulatoren eller batteripakken har en sådan størrelse, at symbolets overflade bliver mindre end 0,5 x 0,5 cm, kræves der ingen mærkning af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken. I stedet anbringes der et symbol på 1 x 1 cm på emballagen.
5. Symbolerne påtrykkes på synlig, læselig og uudslettelig måde.